Єдина Країна
Единая Страна

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

№ 36 (803)

7 – 11 вересня 2015 року

www.krula.com.ua

e-mail:krula_ukr@i.ua

Передплатний індекс – 22242

На варті неба України!

Українським ВМС – вітчизняні літаки

Морська авіація ВМС ЗС України отримає нові літаки українського виробництва. Про це повідомив командувач ВМС віце-адмірал Сергій Гайдук. За його словами, з озброєння будуть зняті застарілі протичовнові та пошуково-рятувальні літаки-амфібії Бе-12. Їх замінять універсальними патрульними транспортними літаками КБ Антонова. При цьому "Ани" будуть нести ракетну зброю. Крім того, як зазначив Сергій Гайдук, авіацію українських ВМС поповнять ударні вертольоти і літаки.

Є така професія – льотчика рятувати

5 стор.

Портфель замовлень ДП "Антонов" – 43 літаки

8 стор.

Серійному заводу "Антонов" - 95

2 стор.

Курс – на добре підготовлений багатонаціональний морський підрозділ

У Чорному морі тривають двосторонні українсько-американські навчання "Сі Бриз-2015". Навчання, які стартували в останній день літа й триватимуть до 12 вересня, спрямовані на підвищення безпеки й стабільності в Чорному морі та зміцнення сумісності. А за великим рахунком, цьогорічні навчання є багатонаціональною операцією з безпеки у кризовому районі, яким, на жаль, з подачі Росії стало Чорне море.

Вже перший тиждень спільної роботи в дусі програми НАТО "Партнерство заради миру" наочно підтвердив майстерність, професійність та високий рівень взаємодії учасників навчань "Сі Бриз-2015". І розпочали підтверджувати це американські й українські рятувальники.

2 вересня у безпечній бухті акваторії Одеського морського порту учасники підводної компоненти навчань розпочали виконання практичних спусків під воду. До участі у підводній компоненті залучалися дивізіон пошуково-рятувальних суден ВМС Збройних Сил України, водолази з екіпажів кораблів та спеціальних підрозділів, фахівці Державної прикордонної служби України, а також водолазна група ВМС ЗС США та спостерігачі з Румунії.

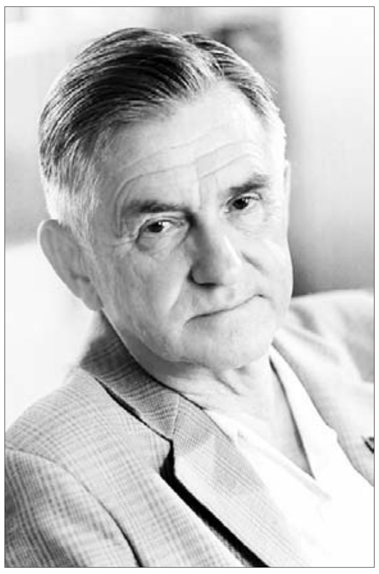

2 стор.

Гаряча лінія "Крила України" (0432) 59-60-48 65-22-048

Серійному заводу “Антонов” - 95

9 вересня виповнилось 95 років від дня заснування в Києві заводу “Авіант” (1920; з 2010 року – “Серійний завод “Антонов” – філія ДП “Антонов”) – першого авіаційного заводу в Україні. Підприємство було створене на базі дрібних розрізнених ремонтних майстерень, які займались ремонтом і обслуговуванням літаків іноземного виробництва, що знаходились на озброєнні армії.

Першим директором заводу і фактично його організатором був професор Вікторін Флавіанович Бобров. У 1925 році під керівництвом видатного українського конструктора К.Калініна був розроблений і побудований перший в країні 4-місний пасажирський літак К-1.

В 1932-1934 рр. на заводі був запущений у серійне виробництво перший вітчизняний швидкісний шестимісний пасажирський літак ХАІ-1 конструкції професора Й.Німана. Цей літак мав швидкість 324 км/год, дальність польоту понад 1000 км, корисне навантаження до 1000 кг, висоту стелі літака 7000 метрів. ХАІ-1 став першим у Європі пасажирським літаком із шасі, що прибираються в польоті.

Перший політ літака ХАІ-1, яких було збудовано 43 машини, відбувся 8 жовтня 1932 року.

У перші дні нападу гітлерівської Німеччини на СРСР завод було розбомблено. Загинуло 38 чоловік, 78 осіб було поранено, крім того, було знищено багато вартісного обладнання. Невдовзі завод евакуювали у м.Новосибірськ, де розпочалося складання винищувачів Як-3, Як-9 конструкції А.Яковлєва.

Після звільнення Києва від німецьких загарбників, завод повернувся з евакуації й до закінчення війни здійснював ремонт літаків По-2 та продовжив складання літаків Як-3, Як-9 з агрегатів, що надходили з інших заводів.

В 1948 році завод приступив до виготовлення літака Ан-2, родоначальника великого сімейства “Анів” конструкції Олега Костянтиновича Антонова (1906-1984 рр.).

Завод випускав 18 модифікацій літаків Ан-2: транспортний, пасажирський, сільськогосподарський, для гасіння лісових пожеж, для розвідки косяків риб, для виконання наукових і рятувальних операцій у полярних умовах та інші.

Заводом “Авіант” було виготовлено 3320 таких літаків, а з огляду на обсяги виготовлення Ан-2 в інших країнах, він був занесений у книгу рекордів Гіннесса як наймасовіший літак.

У наш час характерною рисою “Серійного заводу “Антонов”, який з жовтня 2008 року входить до складу Державного авіабудівного концерну “Антонов”, є наявність практично всіх видів виробництв, необхідних для виготовлення й випробування літаків різних класів і призначення. Авторству колективу підприємства належить більше ста типів і модифікацій пасажирських, транспортних і спеціалізованих літаків, розтиражованих у кількості більше 22 000 екземплярів. Особливу гордість авіаконструкторів становлять вантажні гіганти “Руслан” і “Мрія”, що є візитівкою фірми. На їхньому рахунку – 270 світових рекордів. Усього ж літаки “Антонов” установили більше 500 рекордів.

Сьогодні ДП “Антонов” є одним з небагатьох підприємств, що реалізують повний цикл створення сучасного літального апарата – від передпроектних наукових досліджень до складання, випробувань, сертифікації, серійного виробництва й післяпродажного обслуговування.

Специфіка галузі висуває особливі вимоги до формування персоналу, і “Антонов” по праву пишається своїм основним капіталом – висококпрофесійними кадрами. Сьогодні на підприємстві працюють майже 15 тисяч співробітників – представників більш ніж 200 професій і спеціальностей, повний штат конструкторів і вчених, що працюють на 35 наукових напрямках. На всіх етапах розробки літаків зайняті справжні майстри своєї справи, відповідальні за кінцевий результат.

До складу ДП “Антонов” також входять авіатранспортний підрозділ – Національний авіаперевізник авіакомпанія “Авіалінії Антонова”, що забезпечує доставку різних вантажів по усьому світі, і філія “Серійний завод “Антонов”, де налагоджене серійне виробництво літаків “Антонов”.

Весь цей комплекс дозволяє втілювати конструкторські ідеї в реальну авіатехніку. Таким чином, на ринок йде конкурентоспроможна продукція, яка користується заслуженим авторитетом у світі як невибаглива і надзвичайно надійна.

“СІ БРИЗ-2015”

Курс – на добре підготовлений

Спільна робота українських та американських водолазів показала високий рівень сумісності та вміння працювати в одній команді. Військові моряки вдосконалили навички спільної роботи щодо пошуку об’єктів на ґрунті та їх підйому на поверхню, огляду підводної частини кораблів на наявність пошкоджень та сторонніх предметів, надання допомоги аварійному водолазу тощо. Усі роботи проводилися із застосуванням американського спорядження на глибині до десяти метрів.

Інший день двосторонніх військово-морських навчань був присвячений тренуванням оглядових груп та заняттям з боротьби за живучість корабля. Заняття проводилися у Практичній гавані на американському есміні “Дональд Кук” та флагмані ВМС ЗС України фрегаті “Гетьман Сагайдачний”.

У рамках тренування оглядових груп військові моряки двох країн спільно з військовослужбовцями Державної прикордонної служби України продемонстрували злагодженість дій у захопленні судна-порушника, пошуку та виявленні місць приховування зброї, наркотичних речовин та інших заборонених для перевезення предметів. А на флагмані вітчизняного флоту було відпрацьовано гасіння пожежі в одному з приміщень корабля. Одягнуті в термостійкі костюми, військові трьох ланок аварійної партії за допомогою спеціальних приладів здійснили зрошення переділок аварійного приміщення та, використовуючи переносний генератор високократної піни, погасили пожежу.

Згодом знову настала черга водолазів, які виконали завдання з пошуку, огляду та підйому на поверхню затонулих об’єктів, а також відпрацювали питання надання медичної допомоги постраждалому під водою глибоководнику.

7 вересня представники 12 країн завершили базову підготовку морського, берегового і авіаційного компонентів, провели передпоходову конференцію та робочу зустріч з питань організації зв’язку. І ось наступного дня у північно-західній частині Чорного моря, у Миколаївській та Одеській областях, розпочалася активна фаза навчань.

Зранку 8 вересня кораблі-учасники від України, США, Румунії та Туреччини на зовнішньому рейді Одеси провели навчання з проводки за тралами. Роль корабля-лідера виконував рейдовий тральщик українських Військово-Морських Сил “Генічеськ”. Згодом пройшли навчання з протикатерної оборони. Атаку малорозмірної цілі успішно відбив екіпаж фрегата “Гетьман Сагайдачний”.

Протягом цього дня були проведені також тренування з тактичного маневрування й пошуково-рятувальні навчання. Крім того, тактичні групи кораблів здійснювали передачу вантажів на ходу в морі, відпрацювали взаємодію з морською авіацією, зокрема – посадку вертольота ВМС України Ка-27ПЛ на есмінець “Дональд Кук” і фрегат “Гетьман Сагайдачний”.

Також цього дня відбувалося розгортання підрозділів берегового компонента, до якого залучені військові моряки України, США і Молдови. Їх завданнями є пошуково-рейдові дії, висадка морського та повітряного десантів, охорона важливих цивільних об’єктів інфраструктури. Дії морського та берегового компонентів забезпечували літаки та вертольоти ВМС ЗС України, Повітряних Сил ЗС України, Державної прикордонної служби України та ВМС США.

Не забувають під час навчань військові моряки й таке питання, як збереження життя та здоров’я солдатів. Так, у рамках “Сі Бриз-2015” проводилися й заняття з надання медичної допомоги та евакуації поранених до лікувальних закладів. Військовослужбовці навчалися вірно оцінювати важкість завданих поранень, надавати

"Важкі реформи принесуть плоди. Ми робимо перший крок до підвищення соціальних стандартів"

Президент Петро Порошенко взяв участь у розширеному засіданні Кабінету Міністрів, на якому розглядалося питання про підвищення соціальних стандартів для робітників бюджетної сфери та пенсіонерів. "Перші результати реформ приносять свої плоди", – наголосив Президент.

Глава держави повідомив про наміри підвищити соціальні стандарти на 13-18% для 3-х мільйонів працівників бюджетної сфери, семи з половиною мільйонів пенсіонерів та ще півтора мільйона людей, які отримують різні види допомоги. "Це не перекриває тих втрат, які зазнали люди протягом останнього року. Про це слід говорити чесно і відверто. Це рішення не слід перебільшувати, але ні в якому разі не можна і применшувати", – зазначив Президент.

За його словами, підвищення цих соціальних стандартів має не лише фінансово-економічний, але й важливий політичний характер. "Воно символізує відповідальне ставлення влади до своїх обов'язків, показує, що зусилля із боротьби з корупцією, детінізацією та економічною кризою дають перший фінансовий результат у вигляді додаткових надходжень до бюджету. Це – перший позитивний сигнал того, що важкі і болісні реформи обов'язково принесуть плоди всій країні", – сказав Петро Порошенко.

Президент наголосив, що вже наступного пленарного тижня зміни до бюджету, які передбачають зростання соціальних стандартів, мають бути проголосовані. "Уряд, Верховна Рада і Президент мають спільними зусиллями забезпечити високий темп ухвалення цього довгоочікуваного рішення", – заявив Глава держави.

Він наголосив, звертаючись до присутніх на засіданні: "Ми – це єдина команда, яка взяла на себе відповідальність за долю країни в найкритичніший момент її історії. Ми розчарували наших ворогів. Ми не говорили. Ми взяли й зробили. Захистили країну. З одного боку, за ці рішучі кроки спасибі армії, від солдата до генерала, від волонтера до добровольця, які звільнили більшу частину Донбасу і зупинили російську агресію на далекосхідних рубежах. Спасибі всій владній команді і Уряду, які дали можливість створити нові Збройні Сили України. Спасибі Міністру оборони, начальнику Генштабу, командирам, які за цей рік кардинально змінили армію".

"В умовах руйнівного воєнного шоку для економіки ми з вами, єдина команда, не допустили дефолту, забезпечили макрофінансову стабілізацію і зараз, як тільки з'явилася малесенька можливість, робимо перший крок до підвищення соціальних стандартів", – додав Президент.

Відзначивши, що під час переговорів з кредиторами попередньо називалася дата підвищення соцстандартів не раніше 1 грудня, Президент заявив: "Лише об'єднаними зусиллями, внаслідок реструктуризації зовнішніх боргів, боротьби з корупцією, збільшення надходжень до бюджету у вересні з'явилась перша можливість компенсувати частину втрат робітникам, працівникам бюджетної сфери, пенсіонерам – ми не гаяли ні секунди. Переконали кредиторів, Міжнародний валютний фонд, впевнений, що переконаємо і Парламент та забезпечимо з 1 вересня перші кроки з компенсації людям тих втрат, яких вони зазнали під час війни".

"Ми, як люди, які уособлюють владу, давайте подякуємо Українському народові за мудрість та витримку під час таких важких випробувань; за розуміння ситуації, за почуття патріотизму і глибокої відповідальності кожного з нас, а не лише представників влади, за свою країну", – заявив Петро Порошенко.

Президент зазначив, що країна вистояла не лише у військовому плані, але й в економічному. "Дуже важливо, що ми уберегли країну від національної катастрофи. Тепер не менш складне завдання – забезпечити сталий та швидкий розвиток", – наголосив Глава держави.

Військовослужбовці зможуть отримувати грошову компенсацію на придбання житла

Військовослужбовці зможуть отримувати грошову компенсацію на придбання житла. Про це повідомив заступник Міністра оборони Юрій Гусєв. Він зазначив, що на засіданні Кабінету Міністрів 2 вересня прийнято рішення про спрямування частини коштів за бюджетною програмою забезпечення житлом військовослужбовців на компенсації для тих людей, які мають право на отримання житла.

"Прийнято рішення про те, що частину коштів за бюджетною програмою забезпечення житлом військовослужбовців буде спрямовано у вигляді компенсації для тих людей, які мають право на його отримання. І отримавши кошти, люди самі зможуть купити собі житло там, де вони мають бажання проживати і далі працювати", – зазначив Юрій Гусєв.

Міноборони готується до старту роботи в Україні п'яти Трастових фондів НАТО на суму € 5,4 млн

Як повідомила на брифінгу в Українському кризовому медіа-центрі помічник Міністра оборони України – прес-секретар полковник Вікторія Кушнір, через Трастові фонди здійснюватиметься допомога країн НАТО Збройним Силам України за такими напрямками:

модернізація системи зв'язку та автоматизації вартістю € 2,9 млн;

реформування систем логістики і стандартизації Збройних Сил України вартістю € 1,195 млн;

фізична реабілітація та протезування військовослужбовців, поранених в АТО, вартістю € 845 тис.;

кіберзахист вартістю млн 815 тисяч, а також перепідготовка та соціальна адаптація військовослужбовців вартістю € 410 тис.

Напрями витрат коштів за кожним із проектів проходять погодження у Штаб-квартирі Альянсу.

Іноземні радники при Міністерстві оборони та Збройних Силах України надають активну консультативно-дорадчу допомогу у здійсненні реформ Українського війська.

За останні місяці за сприяння іноземних радників та експертів Альянсу Міністерство оборони України опрацювало проект Стратегії національної безпеки України, нової редакції Концепції розвитку сектора безпеки і оборони України, Стратегічного оборонного бюлетеня України, Державної цільової оборонної програми оптимізації та реорганізації Збройних Сил України на 2015-2017 роки, Воєнної доктрини України, а також концепції Державної цільової оборонної програми розвитку озброєння та військової техніки ЗС України на період до 2020 року. Більшість із цих стратегічних документів уже схвалені Урядом.

Крім того, за сприяння іноземних радників у Збройних Силах України запроваджено нові стандарти підготовки військ і органів управління з урахуванням досвіду АТО та стандартів НАТО, створюються Сили спеціальних операцій, підготовлено пілотний проект з відродження та розвитку Військово-Морських Сил ЗС України.

На підставі стандартів НАТО в Міноборони опрацьовано та введено в дію 62 нормативно-правових документи Альянсу. Серед них – такі важливі стандарти речового забезпечення, як "Характеристики та захисні властивості бойового одягу військовослужбовця", "Захист очей військовослужбовця – балістичний захист", "Критерії до бойового шолому НАТО", "Методи балістичних випробувань персональних броньованих засобів захисту та бойового обмундирування".

багатонаціональний морський підрозділ

дії з несення служби на блокпостах, організації оборони об'єктів, патрулювання місцевості тощо.

Під час занять особлива увага зверталася на деталі та процедури виконання завдань – особливості огляду автомобільного транспорту, прикриття військовослужбовцями один одного під час перевірки на блокпості, взаємодії підрозділів при відбитті нападу на об'єкт, надання допомоги пораненим та багато іншого.

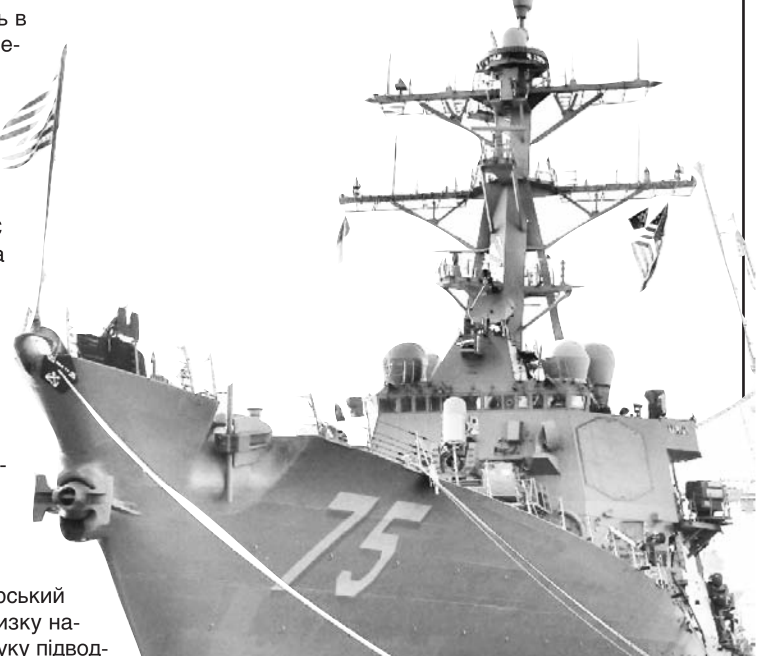
першу медичну допомогу, сортувати та організовувати евакуацію поранених, а також здійснювати комплекс заходів щодо безпеки евакуаційного транспорту.

Особливістю навчань стало відпрацювання військовослужбовцями евакуації пораненених вертольотом Мі-14 безпосадковим способом із застосуванням спеціального підйомного обладнання.

Тренувалися учасники "Сі Бриз-2015" також у спільних діях при обороні особливо важливих об'єктів. Так, військовослужбовці морської піхоти ВМС ЗС України, Національної гвардії України, курсанти-десантники Військової академії (м. Одеса) та воїни зведеного підрозділу Національної армії Республіки Молдова відпрацювали спільні

Тренування проводилося під керівництвом інструкторів морської піхоти США. Варто зазначити, що американські військові відзначили високий рівень підготовки усіх учасників навчання, завдяки чому основні зусилля під час цьогорічного "Сі Бризу" зосереджуються на відпрацюванні взаємосумісності та спроможності досягати ефективного результату під час багатонаціональної операції.

Сторони також відзначають унікальну можливість для обміну бойовим практичним досвідом. Зокрема, українські військовослужбовці – учасники АТО діляться з колегами власними напрацюваннями щодо застосування військ в умовах "гібридної війни", тактикою дій та особливостями виконання ними завдань в окремих районах Донецької та Луганської областей зі стримування агресії проросійських бандформувань.

За оцінкою командувача ВМС ЗС України віце-адмірала Сергія Гайдука, за підсумками навчання країни-учасники матимуть добре підготовлений багатонаціональний підрозділ, який у разі необхідності може бути застосований для проведення операції з безпеки у кризовому регіоні.

У подальші дні морський компонент проведе низку навчань, зокрема з пошуку підводного човна, протиповітряної оборони, перехоплення та догляду судна-порушника, здійснить артилерійські стрільби по морській та повітряній цілях, а також навчання з боротьби за живучість та надання допомоги аварійному кораблю з буксирування, зв'язку та інші. Активна фаза навчань триватиме до 11 вересня.

Підготував Олексій Тригуб. "Крила України".

У Львові півтори сотні демобілізованих десантників вирушили додому

У середу, 9 вересня, 158 військовослужбовців 80-ї окремої десантно-штурмової бригади ВДВ ЗС України в урочистій обстановці були демобілізовані після року служби у найгарячіших точках АТО. На стройовому плацу бригади відбулась церемонія прощання із Бойовим Прапором військової частини.

– На нашому бойовому прапорі є відзнака – стрічка “За мужність та відвагу”, яку разом із новим бойовим знаменом вручив у Києві Президент України. У тому, що наша військова частина відзначена цією високою нагородою, є, безперечно, ваша заслуга. Ви із честю виконували бойові завдання на сході України, власним потом і кров’ю, а дехто й своїм життям, підтвердив високе звання українського воїна-десантника, – звернувся до демобілізованих тимчасово виконуючий обов’язки командира 80-ї одшбр полковник Володимир Шворак. – Командування бригади щиро дякує вам за службу. Пишаюсь, що цей рік ми стояли в одній лаві із вами!

Додамо, що після урочистого шикування демобілізовані бійці отримали право сфотографуватись біля розгорнутого Бойового Прапора бригади та пам’ятного знака полеглим побратимам.

– Будемо продовжувати службу у військовому резерві. А як Батьківщина покличе, знову встанемо до військових лав, – каже військовослужбовець 1-го батальйону старший сержант Ігор Синяк.

З його слів, за той рік, що він провів у війську, багато чого змінилося.

– Якщо минулого року фактично уся логістика, обмундирування та харчування бійців відбувалися за рахунок волонтерської допомоги, зараз більшість питань вирішується державою і Міноборони, – каже він. – Іти на “дембель” не хочеться. Більшість бійців моєї хвилі мобілізації в нашій роті – добровольці. Ми мотивовані та упевнені в нашій перемозі. Трохи занепокоює те, що зараз до війська українці йдуть вже не так охоче, як це робили ми. Але, сподіваюсь, патріотичний дух і упевненість в наших співвітчизниках не згасне.

Тимчасово виконуючий обов’язки заступника командира бригади по роботі із особовим складом майор Ігор Бороздюк повідомив, що усі демобілізовані виявили бажання проходити службу у військовому резерві.

Володимир Скоростецький. м.Львів.

Психологічній допомозі – посилену увагу

В управлінні Повітряного командування “Центр” Повітряних Сил ЗС України відбулись одноденні збори із заступниками командирів військових частин по роботі з особовим складом, офіцерами-психологами, психологами Васильківського гарнізону з питань психологічного супроводження військової служби в бойових умовах тощо.

Основною метою зборів було відпрацювання єдиних поглядів та підходів до виконання заходів психологічного забезпечення, визначення алгоритмів роботи посадових осіб психологічної служби військових частин повітряного з’єднання.

В ході проведення заходу його учасники обговорили низку питань, що стосуються психологічної допомоги та психокорекційної роботи під час військово-професійної діяльності, організації роботи з профілактики самогубств та надання першочергової психологічної допомоги військовослужбовцям, включеним до “групи посиленої психологічної уваги”.

Командир ПвК “Центр” – заступник командувача Повітряних Сил полковник Анатолій Кривоножко у своєму виступі зосередив увагу присутніх на важливості проведення даного заходу, закликав активізувати роботу в підпорядкованих військових колективах та надати психологічну допомогу всім військовим, хто її потребує.

– Для воїнів, які побували на фронті, пережили труднощі війни, загибель побратимів, поранення і контузії, кваліфікована допомога психологів є важливою та необхідною. Маємо докласти усіх зусиль, аби якнайшвидше повернути військовослужбовців до строю.

Керівник зборів підполковник Володимир Рожков, який напередодні брав участь в інструктивно-методичному семінарі з організації психологічного супроводу військово-професійної діяльності військових під час виконання завдань за призначенням, поділився досвідом та провів практичні тренінги з учасниками зборів.

На завершення в рамках проведення культурної програми всі присутні відвідали музей повітряного командування, ознайомились із життєдіяльністю військових частин, оглянули експозицію та сфотографувались на згадку.

Любов Киналь. м.Васильків.

Ті, що живуть у соняхах

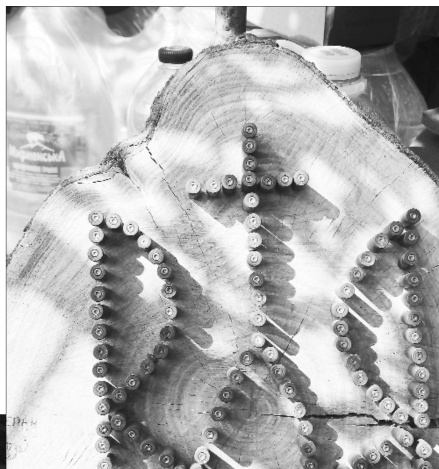
На вулиці вже осінь, а спека стоїть, як посеред літа. Найнеобхідніше на фронті – вода. Звичайна питна вода. Здається, гроші втратили свою значущість, а головна цінність – ковток чистої води.

Група ЦВС з волонтером “Боцманом” вирушає в дорогу. Завдання на сьогодні – об’їхати передній край оборони сектора “М”, відвідати хлопців, передати посилки від рідні та волонтерів. До того ж, познайомитися з новими військовослужбовцями, які зайняли позиції порівняно недавно і ще не знають про польову пошту.

Дорога пролягає через трасу Маріуполь-Донецьк. Перше, що вражає, – великі автомобільні черги біля Волновахи. Як в сторону Донецька, так і з нього. Протяжність – майже 4 кілометри.

Перша на черзі – Миколаївка. Блокпост вітає напис “Україна понад усе”. Поспілкувалися з хлопцями, розповіли про наші послуги польової пошти. Наступні по карті – Новогнатівка та Старогнатівка. Впадають у вічі закриті магазини та майже відсутність місцевого населення. Зв’язок будь-якого оператора відсутній. Бійці з радістю зустрічали нас на кожному блокпості. Короткі фрази, мінімум слів, проте максимум позитивних емоцій – такі вони, українські захисники. Місія виконана – листівки з оберегами роздані, ми прямуємо далі.

Спека не щадить нікого. Вода потроху закінчується, а шлях ще не близький.

Гранітне. Нас довго не пропускали, адже за 500 метрів уже стоять ворожі блокпости. Тож ризик потрапити в халепу – значний. Підрозділу, що стоїть на блокпості при в’їзді до Гранітного, ми дали продукти харчування та воду. В самому Гранітному поговорили з заступником командира батальйону, що дислокується в селі. Прийняли замовлення на доставку отрути від гризунів.

У Новоселівці та Новоселівці-1 недавно пройшла ротація підрозділів. Тому тут тепер стоїть інша бригада. Нові люди – нові потреби. За головного тут чоловік з позивним “Воєнрук”. Прийняли замовлення на необхідні речі, передали обереги на весь підрозділ і рушили далі.

Кирилівка. До неї дорога дуже небезпечна, побита і довга. З обох боків – густа “зеленка”. Не видно навіть поля, яке в кількох метрах від нас. Позаду – стовп куряви, тож не видно, чи рухається хтось за нами. Добралися до ще одного, уже підшефного нам, підрозділу. Саме сюди надійшла найбільша допомога від волонтерів. До неї увійшли продукти харчування, різноманітні засоби вжитку та вода. Хлопці не дуже вибагливі до будь-яких речей, тож поки що нових замовлень немає.

Чармалик. Тут видно лісосмуги, за якими стоять сепари. Застали хлопців за ремонтом техніки. Спека спекою, а робити потрібно. Порозмовляли, розповіли мету нашої поїздки, дали свої координати та обереги і помандрували далі.

На блокпості перед Орловським віддали хлопцям навіть ту воду, яку брали для себе. Кажуть, що з підвозом питної води тут існують чималі проблеми. Наступний підрозділ це підтверджує. До позицій сепарів – трохи більше кілометра. І це при тому, що між ними і нами – поле у вирвах від ворожих обстрілів. Дали хлопцям запас круп, проте найбільша необхідність – питна вода. В таку спеку її запаси швидко закінчуються.

Майже кожне поле засіяне соняшниках, які в цю спеку вже давно похилили свої голови. Недарма ж є фраза, яка характеризує українських бійців, – “Ті, що живуть у соняхах”. Майже всі воїни, з якими ми розмовляли, – мобілізовані в останню хвилю. Пройшли навчання на полігонах і стали на позиції оборони нашої Батьківщини. Найчастіше зустрічалися хлопці з Хмельниччини, Вінниччини, Черкащини та Запоріжжя. На одній з позицій знайшли навіть героя наших публікацій – сина “Кепа” – “Бешеного”.

Повернулися на базу, і з’ясувалося, що з кількох населених пунктів, де ми були сьогодні, вже надійшли заявки на послуги польової пошти. Посмішки на втомлених обличчях – день не пройшов даремно.

Ярослава Марченко. “Крила України”. Із зони АТО. Фото автора.

Є така професія – льотчика рятувати

Центр управління пошуково-рятувальним забезпеченням польотів авіації Збройних Сил України, яким керує полковник Володимир Благодатських, існує вже чимало років – цієї осені військовий колектив відзначатиме своє 14-річчя. Як стає зрозумілим із самої назви цієї військової частини, основним завданням її особового складу є пошук та рятування екіпажів повітряних суден, які зазнали аварій чи катастроф.

На жаль, і раніше час від часу у авіаторів-рятувальників траплялася робота за призначенням, та, звичайно, рідко. Але настав кривавий 2014 рік, сусідня Росія розв'язала неоголошену гібридну війну проти України, і роботи у них значно побільшало…

Пошук та рятування вже перших збитих проросійськими та відверто російськими терористами українських вертольотів та літаків показав, як це не прикро, недосконалість структури "центру управління пошуково-рятувальним забезпеченням польотів авіації. Так, як для мирного часу сил та засобів у Центру цілком вистачало, але в умовах ведення бойових дій цього виявилося замало. Адже одна справа – у мирний час на своїй території, у спокійній обстановці, за сприяння місцевого населення й подекуди органів місцевого самоврядування знайти та врятувати пілотів і пасажирів, й зовсім інше – зробити це на території, зайнятій противником, нерідко – за умови ворожого ставлення місцевого населення… Одним словом, досвід проведення антитерористичної операції, а крім цього – необхідність якомога скорішого приведення Збройних Сил України до стандартів НАТО, довели необхідність певних змін в організаційно-штатній структурі Центру. До його складу були введені спеціальні рятувальні парашутно-десантні групи. Звичайно, були штатні РПДГ й раніше – у кожній авіаційній частині, і щоразу, коли ставалася НП і потрібно було шукати повітряне судно, що зазнало аварії, фахівці-рятувальники Центру займалися пошуком та рятуванням спільно з групами цих частин. Але робота вже в перші місяці проведення АТО показала, що цього недостатньо – окрім, власне, пошуку й рятування потрібна серйозна вогнева підтримка рятувальників та самих потерпілих. Отож, завданням новостворених РПДГ у складі Центру і стала вогнева підтримка пошуково-рятувальних операцій. Групи стали такими, що можуть зайти на територію, зайняту противником та евакуювати екіпажі й пасажирів збитих і пошкоджених літальних апаратів.

Рішення про створення у Центрі РПДГ було прийнято близько року тому. І поки тривало їх формування, рятувальники Центру, зокрема, особисто командир частини, виконували свою роботу поки що у старому форматі, а прикриття їхніх дій здійснювали групи спеціального призначення та підрозділи Сухопутних військ. Так ними були знайдені свого часу члени екіпажу збитого російськими терористами літака Ан-30.

А тим часом тривало формування груп. Перевагу при призначенні на посади надавали військовослужбовцям із відмінною фізичною підготовкою, спортсменам і, в першу чергу, – воїнам-десантникам, військовослужбовцям із частин та підрозділів спеціального призначення, а також тим, хто вже пройшов АТО й має реальний бойовий досвід. Так, зокрема, до складу РПДГ потрапив десантник із 80-ї окремої аеромобільної бригади солдат військової служби за контрактом Владислав Сніцар, який минулого року відзначився при обороні Луганського аеропорту, коли з гранатомета РПГ-7 підбив ворожий танк. Із ВДВ до Центру прийшов і нинішній командир однієї з груп підполковник Максим Бекетов, який минулого року евакуював із тилу ворога пораненого командира своєї, 79-ї окремої аеромобільної бригади.

За 10 місяців існування рятувальних парашутно-десантних груп пройшло не лише їх формування, а й становлення й бойове злагодження. Особовий склад груп пройшов підготовку в Центрі розмінування Збройних Сил України, кожен із військовослужбовців РПДГ виконав десятки стрибків із парашутом з вертольота та літака вдень та вночі, в тому числі – з малої висоти, на обмежений майданчик та з контейнером. В одному з вивільнених військових містечок, що знаходиться на Вінниччині, розпочалося створення Центру спеціальної підготовки, у якому відновлюється стрільбище, казарменний фонд, створюються робочі місця для відпрацювання бойових дій у міській місцевості. Там же, у Центрі спеціальної підготовки, особовий склад рятувальних парашутно-десантних груп виконує марш-кидки на велику відстань (20 і більше кілометрів) за будь-яких метеорологічних умов, вдень і вночі. Там проходять і заняття з тактичної, топогеодезичної та інших підготовок. Основна увага, за словами командира військової частини, приділяється фізичній підготовці і, насамперед, – заняттям з рукопашного бою. Тут рятувальники також проводять навчально-методичні збори з виживання льотного складу в умовах автономного існування – нюанси прихованого переміщення по території, зайнятій противником, обходу ворожих блокпостів, мінних загороджень тощо. Тобто, якщо раніше льотчиків в рамках виживання вчили в першу чергу орієнтування на місцевості, способів виживання й харчування в лісі чи в горах, то сьогодні досвід АТО вніс свої корективи. І – ще декілька слів про "раніше". До окупації Криму щороку подібні збори проводилися не лише на базі військових авіаційних частин та Центру пошуково-рятувального забезпечення, а й у спеціалізованому Центрі спеціальної підготовки та виживання льотного складу, що знаходився у Криму. Із втратою цього Центру поки що вчаться виживати на місцях, але вже розпочато відновлення – Центр спеціальної підготовки та виживання формується на материку.

На щастя, у цьому році роботи в авіаторів-рятувальників багато не було, як, зрештою, не було й багато самої льотної роботи у зоні проведення антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей. Але, як то кажуть, заздалегідь попереджений – заздалегідь озброєний, і тому щодня особовий склад Центру управління пошуково-рятувальним забезпеченням польотів авіації Збройних Сил України наполегливо тренується, відточуючи свої навички й набуваючи досвід. Адже знають: від їхнього професіоналізму залежить життя постраждалого льотного складу й пасажирів повітряних суден, що зазнали лиха.

Олексій Тригуб.
"Крила України".

ДЕНЬ РОЗВІДНИКА

Воїни-розвідники є прикладом самовідданості, мужності та героїзму

Президент Петро Порошенко привітав військовослужбовців та ветеранів воєнної розвідки Міністерства оборони України з 23-ю річницею її створення та професійним святом.

Звертаючись до присутніх на урочистостях, Глава держави відзначив важливість діяльності української розвідки, особливо в сучасних умовах, коли проти України Росія веде неоголошену, підступну та жорстоку війну. "Воїни-розвідники є прикладом самовідданості, мужності та героїзму. Ви активно ведете агентурну діяльність, ретельно відстежуєте порушення Мінських домовленостей, викриваєте російські військові підрозділи на території Донецької, Луганської областей та Автономної Республіки Крим", – сказав Петро Порошенко.

Особливо Президент відзначив Героя України старшого лейтенанта Євгенія Зеленського, який поклав життя заради нашої незалежності. "Дякую батькам за сина – Героя", – сказав Петро Порошенко.

Глава держави зазначив, що агресія з боку Росії та інші зміни у зовнішньому та внутрішньому безпековому середовищі обумовлюють необхідність створення нової системи забезпечення національної безпеки країни. За словами Президента, в нових Стратегії національної безпеки України та Воєнній доктрині України розвідці відводиться важлива роль. "У складних умовах відкритої агресії нам потрібна ефективна та активна розвідка, яка спроможна оперативно, об'єктивно та достовірно надавати необхідну розвідувальну інформацію і реальні прогнози для прийняття керівництвом країни важливих державних рішень у сфері національної безпеки України", – підкреслив Президент.

Глава держави назвав серед ключових завдань воєнної розвідки на найближчий період розширення спроможностей агентурної розвідки, нарощування потенціалу радіоелектронної, повітряної та космічної розвідок, налагодження співпраці із спецслужбами країн–членів НАТО та Європейського Союзу.

"Ми маємо бути готовими до будь-якого розвитку подій як на наших кордонах, так і в широкому міжнародному вимірі. Переконаний, що ці важливі та відповідальні завдання ви й надалі будете виконувати на високому професійному рівні", – сказав Глава держави.

Президент зазначив, що, незважаючи на економічні труднощі, влада продовжує забезпечувати дотримання соціальних і правових гарантій військовослужбовців та членів їх сімей, у тому числі співробітників розвідувальних органів України. Зокрема, у бюджеті на 2015 рік майже в 6 разів збільшено видатки на будівництво житла та для компенсації за оренду житла для військовослужбовців Міністерства оборони.

Президент запевнив, що держава й надалі робитиме все можливе для створення найбільш сприятливих умов для військовослужбовців та співробітників розвідувальних органів.

Глава держави висловив слова глибокої поваги ветеранам воєнної розвідки. "Ваш життєвий досвід, мудрість та активна громадянська позиція допомогли нам вистояти у складні часи і є яскравим прикладом вірного служіння Батьківщині, запорукою примноження кращих традицій воєнної розвідки, підвищення рівня військово-патріотичного виховання воїнів-розвідників", – сказав Президент, ще раз вітаючи всіх співробітників та ветеранів воєнної розвідки з професійним святом.

Глава держави вручив державні нагороди 11 офіцерам.

У заході також взяли участь Міністр оборони України Степан Полторак, голова Державної прикордонної служби України Віктор Назаренко, Заступник Глави Адміністрації Президента України Андрій Таранов. На заході також був присутній Глава Української Православної Церкви Київського патріархату Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет.

Нагороду за подвиги батька отримав син – майбутній офіцер

7 вересня на ранковому шикуванні Академії Сухопутних військ начальник видового військового вишу генерал-лейтенант Павло Ткачук вручив орден "За мужність" III ступеня першокурснику Вадиму Венгеру.

Указом Президента України – Верховного Головнокомандувача ЗС України Петра Порошенка цим орденом посмертно нагороджено батька юнака – Олександра Венгера, який загинув в зоні проведення антитерористичної операції на сході України.

В червні 2014 року Олександр Венгер добровільно пішов захищати незалежність та територіальну цілісність нашої Батьківщини. Військовослужбовець виконував завдання в складі 54-го окремого розвідувального батальйону.

Наприкінці січня цього року під час бою з російсько-терористичними гібридними бандформуваннями поблизу населеного пункту Санжарівка (Артемівський район, Донецька область) Олександр Венгер до останнього утримував наші позиції, особисто знешкодив декілька одиниць ворожої бронетехніки та завдав відчутних втрат живій силі противника. Проте ворог значно переважав за чисельністю. В результаті запеклого бою Олександр Венгер отримав важкі вогнепальні поранення й загинув.

Вручаючи батьківську нагороду курсанту Вадиму Венгеру, генерал-лейтенант Павло Ткачук висловив юнакові щирі співчуття з приводу втрати його батька та від імені всього особового складу Академії подякував за подвиг його тата.

– В результаті цього підступного збройного конфлікту Україна втрачає кращих своїх синів, які мужньо боронять рідну землю. Яскравим прикладом є Олександр Венгер, син якого – Вадим – сьогодні навчається в нашому військовому виші. Вручити йому заслужено нагороду батька для мене велика честь, – зазначив у своєму зверненні до особового складу Академії генерал-лейтенант Павло Ткачук. – Тепер цей юнак – не лише невід'ємна частина дружнього колективу нашого навчального закладу, він нащадок одного з сучасних Героїв. А його бажання піти по стопах батька та стати захисником Батьківщини промовисто свідчить про те, що в нашої Батьківщини є майбутнє, адже захищають її справжні воїни. В свою чергу, ми, викладачі та командири, повинні докласти усіх зусиль, щоб цей юнак та всі його товариші – вихованці Академії за роки навчання отримали необхідні знання та навички, стали справжніми професіоналами військової справи, – наголосив начальник Академії.

Сучасна польова пошта – доставка посилок на передову

На фронті бійці часто стикаються з проблемою – посилка від родичів прийшла, а забрати її досить проблематично. Потрібна купа дозволів, транспорт і пальне, щоб поїхати у найближчий райцентр та відправити або забрати посилку. Аби уникнути зайвих клопотів для наших захисників, волонтери запустили давно забуту Польову пошту.

Така ідея прийшла в голови засновникам благодійного фонду "Vis Pacem". Це благодійна волонтерська недержавна організація, місія якої – допомога армії в зоні АТО. З початку існування, а це вже рік, волонтери започаткували 4 проекти: Медична допомога, Швидка волонтерська допомога, Броньований розум та Логістична сотня. А тепер – і Польова пошта.

В секторі "М" дана послуга існує вже півтора місяця.

– Спочатку довелося трохи попоїздити, щоб розповісти про наші умови. За тиждень об'їхали всі позиції сектора "М". І лише наступного тижня пішли замовлення.

Наразі здійснили більше 20 виїздів з доставки посилок бійцям, – говорить волонтер організації "Vis Pasem" Руслан Кутас.

Більш детально про умови доставки. При відправці багажу вказується адреса отримувача – польова пошта і її номер телефону та телефон відправника. А також – приблизне місце дислокації підрозділу, де служить боєць. Посилка пересилається як "Новою поштою", так і "МістЕкспресом". А вже з відділень цих організацій її забирає волонтер і протягом тижня відвозить прямому адресату на передову. Вартість доставки – тільки за послуги "Нової пошти".

Прохання від волонтерів: не відправляти бійцям заборонені предмети (алкоголь, наркотики, зброю, набої та швидкопсувні продукти). Перед відправкою на передову вміст відправлень буде перевірятися і фіксуватися відеокамерою.

Ярослава Марченко. "Крила України". Із зони АТО. Фото автора.

У Тернополі загиблим за волю України артилеристам відкрили меморіальну Стелу

9 вересня у Тернополі військовослужбовці 44-ї окремої артилерійської бригади скромно відзначили першу річницю від дня створення з'єднання. З нагоди свята на території військової частини відкрили та освятили меморіальну Стелу загиблим воїнам-артилеристам бригади. Участь у заході взяли військовослужбовці бригади, представники вищого штабу, місцевої влади, духовенства, воїни-афганці, волонтери та пересічні тернополяни.

За словами ТВО командира окремої артилерійської бригади полковника Валентина Козловця, сьогодні понад 90% особового складу військової частини разом із командиром перебувають у зоні виконання бойових завдань на Донбасі.

– Підрозділи нашої військової частини підтримували артилерійським вогнем механізовані частини фактично на усьому фронті проведення антитерористичної операції. Тернопільські артилеристи брали участь у визволенні Слов'янська, обороняли населені пункти Щастя, Дебальцеве, Попасна та багато інших. На превеликий жаль, в ході проведення АТО 10 наших воїнів загинули за волю України. Сьогодні у їхню честь ми відкриваємо цю меморіальну Стелу, – наголосив у своїй промові полковник Валентин Козловець.

Священнослужителі помолилися та окропили святою водою меморіальну Стелу, а військовослужбовці бригади пройшли урочистим маршем, віддавши шану своїм бойовим побратимам.

Василь Лабай. Фото автора.

Вибір Героя

...Гордо здіймають свої голови тисячолітні Карпати. Здається, що жодна жива душа не дістанеться їхніх вершин. Тільки сріблястим сталевим птахам-літакам це до снаги. Хлопчик, як тільки-но зачує знайомий гуркіт двигунів, стрімголов вибігає на подвір'я й довго дивиться вслід рукотворному диву. Для себе він вже давно вирішив: буде льотчиком. І обов'язково військовим, про якого вчителька зовсім нещодавно читала на уроці.

Важко собі уявити, що кремезної статури чоловік у військовій формі (справжній карпатський легінь) із Золотою Зіркою на грудях і є тим хлопчиком, який пристрасно марив небом. Дитяча мрія здійснилася. І хоча він зараз не в небі, а на землі виконує свій військовий обов'язок, Василь Зубанич не вважає себе оманутим долею.

"У нашому роду не було військових. Це так... Дитяча мрія. Мабуть, всі колись перехворіли бажанням відчути висоту. Але моя мрія перейшла в реальність. Втілюючи мрію, я вступив 2000 року, відразу після закінчення школи, в Одеський інститут сухопутних військ", – каже офіцер.

Командир 15-го окремого гірсько-піхотного батальйону 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади оперативного командування "Північ" Сухопутних військ Збройних Сил України із доброзичливою усмішкою розповідає про свої перші кроки на шляху до мрії. А ще п'ятнадцять років тому юнак із села Голятин Міжгірського району, що на Закарпатті, розгублено роззирався, потрапивши у військовий виш. Адже йому бракувало досвіду, але була мрія, та неймовірне бажання втілити її в життя. Батьки, хоча і з повагою поставилися до вибору сина, у глибині душі хвилювалися. Але Василь наполягав на своєму. Ось так і розпочалося його самостійне життя. Своєрідний "вільний політ", у якому траплялося багато труднощів і перешкод.

Долати їх з гідністю допомагала фраза, яку Василь Зубанич узяв собі за життєвий девіз: "Бачу мету – не бачу перешкод". А ще – особистий приклад командира роти в одеському інституті Валерія Залужного, якого й зараз згадує з вдячністю.

"Ця людина внесла дуже велику лепту у формування мене як командира. Адже саме в інститутських стінах йде формування особистості. Саме командир роти формує твої погляди на військову службу взагалі, гартує тебе як людину й офіцера. А мій командир був людиною слова, справжнім професіоналом, фанатом своєї справи". Ота цілеспрямованість, а ще – вірність даному слову й доброзичливість у стосунках із підлеглими й привернули увагу майбутнього військовика. Одразу вирішив у всьому наслідувати свого командира й не пропустити повз вуха жодного його слова. Тим паче, що ротний виявився людиною хоча й суворою, але справедливою, і не цурався розмов із курсантами. Часто траплялося так, що й свої нечисленні вихідні з ними проводив. Так поступово Василеві відкривалися таємниці військової справи. Оскільки ж одразу визначив для себе вірні орієнтири, то й навчання йому давалося легко.

Військову службу лейтенант Зубанич розпочав у 24-й окремій Залізній механізованій бригаді в місті Яворів. Звичайно, як і всім, йому довелося долати перші труднощі військової служби. І не могло бути інакше. Адже 24-та бригада має потужні традиції та веде свою славетну бойову історію ще з 1918 року. Недарма девізом військовиків стали слова: "Залізна воля, залізний дух і крок залізний". Але й тут вчорашньому випускникові пощастило на мудрого командира.

"Я чудово пам'ятаю свого командира роти капітана Романа Мамалка, хотів би і надалі продовжити з ним службу", – згадує Василь Іванович

Те, чого навчився від наставників і старших товаришів по службі, знадобилося на практиці, коли став командиром роти 15-го окремого гірсько-піхотного батальйону 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади. Потім – переведення на посаду начальника штабу батальйону. А 31 грудня 2013 року Василь Зубанич отримав несподіваний новорічний "подарунок" – його було призначено командиром батальйону.

Служба командира непроста. Адже в підпорядкуванні – сотні підлеглих. І кожен із них – індивідуальність, неповторна особистість. І з кожним потрібно знайти спільну мову, підібрати не "казенні", а щирі, сердечні слова, щоб достукатися до серця людини.

"Найперше – це особистий приклад і спілкування, – твердо переконаний підполковник Зубанич. – А ще – бути людиною слова".

І командир твердо дотримувався визначених орієнтирів. У складних ситуаціях, яких на службі не бракувало, завжди намагався подумки радитися зі своїми наставниками. Міркував, як би вони вчинили на його місці. Але остаточне рішення завжди намагався приймати сам. Адже, хоча й вичитуються у навчальних закладах відповідні курси, та ще ніхто не навчив

(та й не навчить) за підручниками людяного ставлення до свого ближнього. Бути командиром – це навіть не покликання. Це – справжнє мистецтво, опанувати яке можна лише самотужки. Зажити повагу й довіру підлеглих, стати для них прикладом, не шкодувати для військовиків особистого часу – ось вона, формула успіху від кавалера Золотої Зірки.

Будні військовика специфічні. Часто вони розпочинаються глибокої ночі й тривають до півночі. Нелегкий вибір постає перед командиром під час виконання бойових завдань. Доводиться вирішувати, обирати: втратити цілий підрозділ чи певну групу. І якими настановами, указами й параграфами тут користуватися? Надто коли рішення потрібно прийняти негайно. Коли на роздуми залишаються лічені секунди. Коли від кроків, що зараз зробиш, залежать життя людей... Чим виміряти цю неймовірну відповідальність?

Навіть кораблеві після далекого плавання потрібно відпочити у спокійному порту. А військовій людині потрібен міцний тил. І не лише на полі бою, але й удома.

Дружина військовика – це не просто статус, це – покликання. Не кожна жінка знайде в собі сили стати дружиною солдата. Жити в службовій оселі. Тижнями чекати чоловіка з небезпечних завдань. Допомагати збиратися рідній людині, яку підняли з ліжка опівночі по тривозі. Бути уважною співрозмовницею і мудрою порадницею. Василеві Івановичу пощастило, адже вже кілька років має поруч із собою саме таку людину. Дружина розуміє чоловіка з півслова. Ніколи командир не почув від коханої жодного докору. Завжди уважна й привітна, жінка зустрічає його на порозі квартири. Прибрано й затишно в їхній оселі. Тому поспішає чоловік на вогник рідних вікон. Адже знає, що вдома чекають. Якось одразу відступають на задній план усі робочі клопоти. А коли дружина неспішно розповідає про те, як провела день, і вірне рішення ніби саме собою знаходиться. Щоранку вирушає на службу Василь Іванович у доброму гуморі, адже напуттям йому в новий день є сповнені любові слова дружини. Навіть захоплення чоловіка гірськолижним спортом жінка розділила. Без страху вперше ставала на лижі, бо відчувала підтримку й захист коханого чоловіка.

Можливо, саме кохання близької людини охороняло Василя Зубанича, коли підполковник 10 місяців разом із ввіреним йому батальйоном провів у зоні бойових дій. 15-й батальйон завжди був на хорошому рахунку. Підлеглі Василя Івановича неодноразово проявляли себе як професіонали. Про них командир може розповідати годинами. Здається: як у вирі облич, характерів і доль запам'ятати кожного й приділити йому необхідну увагу? Підполковникові Зубаничу це вдається. Вважає, що кожний командир має плекати в собі оту чуйність й уважність до підлеглих, яка неодноразово рятувала під час конфліктних ситуацій. Про тих, з ким пліч-о-пліч ступив на палаючу землю сходу, говорить тільки добре. Не втомлюється розповідати про високий професіоналізм та найкращі особисті якості вояків. Адже з цими людьми йому довелося, не мало не багато, заглядати в очі самій смерті.

У березні 2014 року батальйон "розпочав свій тур Україною", як говорить сам його командир про виконання низки стратегічно важливих завдань. Військовики пройшлися по всій Луганській області: Бахмутівка, Чорнухине, Трьохізбенка... І всюди – запеклий опір бойовиків, які не гребували ніякими методами. Та все ж навчання, що ще у мирний час пройшли солдати під командуванням Василя Івановича, дало результати. 15-й батальйон наводив справжній жах на бойовиків і найманців. Бажаючи хоч якось відігратися, сепаратисти оголосили підполковника Зубанича військовим злочинцем. А його підлеглим приписали всі звірства, що самі ж і чинили, тероризуючи місцеве населення. Кінцевим пунктом призначення цієї місії став трагічно відомий аеропорт. Військовим не звикати опинятися в епіцентрі бою. Коли власне життя й життя ввіреного тобі підрозділу залежить лише від особистої мужності й професійності. Але ті бої перевершили все. Під час прориву у складі штурмової бригади для забезпечення відходу підрозділів, що потрапили в оточення, Василь Зубанич отримав осколкове та вогнепальне поранення. Як і кожна жива людина, потерпав від фізичного болю. Але від евакуації із зони бою категорично відмовився. Адже покинути батальйон означало б зрадити своїм життєвим принципам і кинути напризволяще десятки людей. Обдурити, зректися підлеглих – ось що Василь Іванович завжди вважав за найтяжчий злочин. Адже, коли вчиниш таке, вже не гідний носити не лише почесне звання командира, але й узагалі називатися людиною. А слова "особиста мужність" і "героїзм" і зовсім не хоче чути на свою адресу. Твердо переконаний, що його вчинок – єдиний правильний особистий вибір. Вибір командира.

"Ніхто б не покинув свій підрозділ", – небагатослівно й суворо говорить підполковник про ті події. Він так і вчинив. Адже потім був ще Дебальцевський напрямок, де тривали не менш запеклі бої. Але не вони залишили слід у пам'яті. Бо, як не парадоксально це звучить, були просто робочими буднями українських вояків. Перша втрата – ось що й досі не може забути чоловік. Неочікувана й безглузда, як і всіляка смерть, що обриває людське життя. Нічим тоді не зміг зарадити командир. Окрім військового досвіду, в умовах реальних боїв завжди існує непереборна сила обставин. Коли прорахувати ВСЕ просто немає можливості.

Саме про них, полеглих за Українську державу товаришів, а ще – про бойових побратимів, думав підполковник Зубанич, коли у березні 2015 року із рук Президента – Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України Петра Порошенка отримав орден "Золота Зірка" за виняткову особисту мужність і героїзм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України.

"Така нагорода – це не досягнення однієї людини. Це нагорода цілого підрозділу. І я дуже радий, що ми зуміли отримати ще й високе звання Героя України, – говорить Василь Іванович, вперто відмовляючись визнавати Золоту Зірку особистим досягненням.

А ще підполковник Зубанич мріє про первістка. Щоб разом із родиною на вихідні виїжджати на природу, кататися на лижах та грати в настільний теніс. А ще – вчити нащадка плавати. Адже сам чоловік неабияк любить цей вид спорту. Про те, яку дорогу оберуть його діти, ще не задумується. Але вже остаточно вирішив, що заважати їм у здійсненні мрій не буде. І навіть якщо комусь із них захочеться себе випробувати на військовій ниві, буде лише заохочувати й підтримувати порадами. Бо сам має колосальний професійний досвід. А ще – мужнє й людяне серце. Як і належить справжньому Герою – захиснику Вітчизни.

Олександра Василенко. "Військо України".

Портфель замовлень ДП “Антонов” - 43 літаки

На сьогодні портфель замовлень ДП “Антонов” становить 43 літака. Про це в ході прес-туру на завод “Антонов” повідомив Роман Романов – гендиректор ДК “Укроборонпром”, до складу якого входить ДП.

– Зараз ми маємо гарантовані замовлення для “Антонова”. Це 43 літаки, виключаючи замовників із Саудівської Аравії, – заначив він.

За його словами, за рахунок цих замовлень концерн бачить подальшу стратегію свого розвитку і може розвиватися. Він додав, що раніше залежність “Антонова” від комплектуючих з Росії становила 50%.

– За рахунок синергії з “Укроборонпромом”, до складу якого входять 20 авіапідприємств, ми маємо можливість випуску і постачання запчастин і компонентів для літаків без залучення російських постачальників, – сказав Романов.

Як зазначив гендиректор ДП “Антонов” Михайло Гвоздьов, на сьогодні потужності (без модернізації) Київського заводу дозволяють випускати 12 літаків на рік, ще 12 – можуть складати на харківському заводі.

– Ведемо переговори про модернізацію з постачальниками обладнання. Точну суму коштів сказати не можу, але мінімальний набір (необхідного обладнання та комплектуючих) – 23 млн євро, – додав Гвоздьов.

Великі надії у ДП “Антонов” покладають на співпрацю із Саудівською Аравією. Це може стати серйозним поштовхом для подальшого розширення можливостей українських авіа виробників. Так, цими днями стало відомо, що підприємство розпочало виробництво першого льотного екземпляра нового багатоцільового Ан-132 вантажопідйомністю 9,2 тонни в рамках укладеного навесні контракту з цією країною. За словами Михайла Гвоздьова, складання літака-демонстратора нового Ан-132 забезпечується в рамках укладеного у квітні контракту з саудівською KACST. В даний час підприємство завершило етап ескізного проектування літака і приступає до його виробництва.

– Передача перший льотного екземпляра Ан-132 замовнику намічена на кінець 2016 року, – повідомив він. – Багатоцільовий Ан-132 буде оснащений західними двигунами, зокрема двигунами PW150A канадської Pratt & Whitney, авіонікою та іншим обладнанням. За попередніми оцінками, внутрішня потреба саудівського замовника і його силових структур в літаку Ан-132 і його модифікаціях оцінюється в близько 80 машин.

Нагадаємо, що в червні, під час 51-го міжнародного авіакосмічного салону Le Bourget-2015 (Париж), ДП “Антонов”, саудівська Taqnia, УкрНДІАТ, “Алтіс Холдинг” (Україна) і Broetje-Automation (Німеччина) підписали протокол про наміри про проектування і спорудження авіаційного заводу в Саудівській Аравії. У квітні ДП “Антонов” уклало угоду з саудівською KACST про співпрацю зі спільної розробки та організації виробництва модернізованої версії Ан-32 – Ан-132 вантажопідйомністю 9,2 тонни. Відповідно до угоди, українська сторона забезпечує передачу технологій виробництва Ан-32 Королівству СА і підготовку фахівців.

29855 одиниць ОВТ для потреб АТО

У 2015 році для Збройних Сил України закуплено 30 одиниць авіаційної, 27 одиниць бронетанкової і 425 одиниць автомобільної техніки, 40 гармат до бронетанкової техніки, 40 наземних радіолокаторів, 132 інженерні засоби, 187 засобів топогеодезійного і навігаційного забезпечення, 525 військових приладів спостереження і прицілювання, а також понад 266 тис. ракет і боєприпасів. Про це розповіла спікер Міноборони Вікторія Кушнір.

Речниця військового відомства зазначила, що на виконання державного оборонного замовлення на 2015 рік за два минулі тижні державні оборонні підприємства поставили для Збройних Сил України 40 наземних радіолокаторів і 81 одиницю автомобільної техніки.

Крім того, від початку проведення АТО для армії відновлено і відремонтовано 29 тис. 855 одиниць озброєння та військової техніки. Зокрема, відлагоджено 1 тис. 767 одиниць ракетно-артилерійського озброєння, 5 тис. 737 одиниць бронетанкового озброєння і техніки, 19 тис. 927 одиниць автомобільної техніки і 1 тис. 782 одиниці техніки різних типів військ і служб.

Нові двигуни для українських літаків-важковаговиків

У ДП "Івченко-Прогрес" розпочались дослідно-конструкторські та сертифікаційні випробування першого дослідного двигуна Д-18Т серії 3М. Новий двигун складений на базі експериментального Д-18Т серії 3. Відмінні деталі і складальні одиниці профілю серії 3М виготовлені підприємствами АТ "Мотор Січ" та ДП "Івченко-Прогрес".

У конструкцію двигуна Д-18Т серії 3М впроваджено зміни, які підвищать ресурс "гарячої частини", а також зменшать рівні шуму і емісії нижче норм ICAO 2014 року.

Згадані заходи дозволять успішно експлуатувати літаки "Руслан" і "Мрія" з двигунами Д18Т серії 3М до 2050 р., забезпечуючи більше 50% світового ринку авіаперевезень надважких і негабаритних вантажів, без порушень норм ІКАО по шуму і емісіям.

Новий цех для серійного виробництва "Дозор-Б" готовий

На Львівському бронетанковому заводі закінчуються роботи з підготовки до серійного виробництва українського бронеавтомобіля "Дозор-Б". Про це повідомив генеральний директор концерну "Укроборонпром" Роман Романов.

– Ми відстежуємо ситуацію з підготовкою до виробництва "Дозорів", оперативно вирішуємо проблеми, залучаємо фахівців з інших регіонів, якщо треба – міняємо менеджмент, – сказав Роман Романов.

Перші модернізовані "Дозор-Б" передані на випробування військовим. Зі свого боку, "Укроборон–пром" зараз налагоджує систему виробництва, орієнтовану не на ремонт або відновлення техніки, а на випуск нових бронемашин.

– Можу сказати, що нам довелося фактично побудувати новий цех, де вестиметься складання "Дозорів". Ми вже сформували колектив висококласних фахівців, налагоджуємо технологію серійного виробництва, – резюмував Романов.

Сьогодні Львівський завод завантажений на 100% і має попередню оплату на всю замовлену техніку повністю. Завдання заводу є більшим, ніж його потужність. Завод відчуває нестачу у фахових працівниках, а для забезпечення виробництва автомобілів Дозор-Б з розрахунку 20-30 одиниць на місяць, підприємству необхідно взяти на роботу ще близько 400 працівників.

– У зв'язку з тими подіями, що зараз відбуваються в Україні, машина буде проходити скорочений термін випробування. Замість 20 тис. км

наїздить 10 тис. Усе буде стискатися в мінімальні терміни, бо розмов багато, а готових машин нема, – наголосив в.о. директора Львівського бронетанкового заводу Віктор Андрощук.

Він додав, що зараз на Львівському бронетанковому заводі є 10 машин різного ступеня готовності, закуплено 10 двигунів, ще 20 – на складі у Німеччині, на які вже зроблена передоплата. "Дозор" адаптований під установку різних силових агрегатів як німецьких Deutz, так і інших виробників. Всі вони мають свою специфіку, і тут "Укроборонпром" дає право вибору військовим.

Слід також додати, що сидіння для бронетехніки почали виготовляти на одному з підприємств Львівщини.

– Незважаючи на попередні відставання та враховуючи складність техніки, ми впоралися з цим завданням вчасно, до кінця 2015 року буде передано та кількість техніки, яку запланували в оборонному відомстві, – заявив гендиректор "Укроборонпрому" Роман Романов. – В концерн надходять запити і з інших країн. Інтерес до "Дозору" у світі великий, і замовники зможуть вибирати, з яким двигуном закуповувати у нас машину. Але поки питання експорту для нас не в пріоритеті. Зараз усі підприємства працюють на українську армію.

На українсько-російському кордоні встановлять потужні РЛС

Про це на спільному брифінгу розповіли перший заступник голови Держприкордонслужби України Василь Серватюк і засновник американської компанії-розробника Aerocraft Ігор Пастернак.

– У нас є мета, що дві радіолокаційні станції до кінця року будуть встановлені і включені в загальну систему контролю як надводної обстановки, так і повітряної. Ціна питання зараз відпрацьовується. Є закритий проект постанови Кабміну і рішення РНБО з цього приводу. До кінця року планується встановити 2 РЛС і протягом наступного року – ще шість, – сказав Серватюк.

За словами розробника системи Ігоря Пастернака, цей радіолокаційний комплекс здатний "бачити" на відстані 40 км.

– Вона унікальна тим, що бачить повітря, бачить землю, вона дозволяє тримати до 200 цілей, залежно від розміру, вести їх, визначати їх поведінку. Це нові технології, які дозволяють побачити навіть пластмасовий дрон. Крім того, до цього радара приєднана камера, і в цій камері багато різних сенсорів, які бачать вночі і вдень, – сказав він.

Пастернак також додав, що такі ж радіолокаційні системи компанія Aerocraft постачає в країни НАТО.

На Донеччині та Луганщині активно відновлюють зруйновану бойовиками інфраструктуру

З наближенням опалювального сезону, користуючись фактичним припиненням з боку незаконних збройних формувань активних бойових дій, українська сторона Спільного центру з контролю та координації питань припинення вогню намагається інтенсифікувати проведення ремонтно-відновлювальних робіт на пошкоджених цілеспрямованими обстрілами бойовиків різноманітних об'єктах критичної інфраструктури, які знаходяться на території Донецької та Луганської областей.

Процедура погодження заявок, які щодня надходять від комунальних служб та організацій, українською стороною СЦКК проводиться негайно. Лише 7 вересня було сплановано проведення робіт на 36 об'єктах інфраструктури: ремонт пошкоджених мереж газо– та водопостачання, ліній електропередач, інших об'єктів.

А от з боку бойовиків ОРДО та ОРЛО, які все літо намагалися поставити регіон на межу гуманітарної катастрофи, спостерігається навмисне затягування розгляду запитів: із 36 отриманих заявок вони погодили лише 15.

Через це у багатьох випадках українська сторона проводить відновлювальні роботи в односторонньому порядку.

– Підготовку до зими ми повинні провести швидко та якісно. Від нашої оперативності залежить чи будуть наші співвітчизники в теплі, з газом, світлом та водою. На Донеччині та Луганщині лишається багато літніх людей та дітей, інших громадян України, які вже не звідки не чекають на допомогу, яким просто нема куди подітися. Тому відновлювальні роботи з української сторони будуть продовжені будь-що, навіть незважаючи на відсутність погодження протилежної сторони, – заявив керівник української сторони СЦКК генерал-майор Борис Кременецький.

Лише з початку вересня забезпечено координацію та супроводження ремонтних робіт залізничних колій другого ряду на перегоні Майорськ – Курдюмівка, відновлення трубопроводу подачі технічної води в районі населеного пункту Кодема, ремонту магістрального водогону в районах населених пунктів Попасна та Золоте, ремонту магістральних електричних мереж у межах районів 24 населених пунктів, ремонту лінійних споруд зв'язку в районах населених пунктів Тецьке, Колядівка, Михайлюки та Біловодськ.

На жаль, у зв'язку з невирішеними самопроголошеною владою Донецька питаннями безпеки ситуація на деяких об'єктах викликає значну стурбованість. Йдеться, насамперед, про розмінування полів Бахмутського аграрного союзу, відновлення газопостачання в н.п. Мар'їнка, проведення аварійно-відновлювальних робіт трубопроводу Д=2100 мм каналу "Сіверський Донець – Донбас" на ділянці Майорськ – Горлівка. Досі жодні гарантії з протилежної сторони не отримані. Тому українська сторона СЦКК у черговий раз повідомила представництво РФ в СЦКК та представників місії СММ ОБСЄ про неприпустимість затягування питань щодо відновлення об'єктів критичної інфраструктури. У випадку неспроможності вирішення першочергових соціальних питань та штучного загострення суспільної ситуації вся відповідальність за це покладається на представників самопроголошеної влади Донецька та Луганська.

Руслан Семенюк,
прес-офіцер української сторони СЦКК.

Надійний захист воїнам на передовій

Ось такі комфортабельні підземні бункери оберігатимуть захисників українського індустріального центру — міста Маріуполь. Користуючись тимчасовим затишшям, військові інженери Збройних Сил України намагаються максимально збудувати та укріпити укриття для боронителів Маріупольського плацдарму.

Бункер виготовлений за сучасними стандартами та технологіями. Він має не лише потужний протимінний та ракетний захист, але й вдосконалені системи вентиляції та життєзабезпечення. Для більшої надійності всі подібні бункери вкриваються товстими колодами та великим шаром землі. Все це робить комплекс оборонних споруд Маріупольського плацдарму нездоланним для російських окупантів.

Бійців АТО у Рівному відзначили нагородами та подяками

Близько 30 демобілізованих та діючих військовослужбовців нагородили нагрудним знаком "Учасник АТО" і відзначили подяками у сесійній залі Рівненської обласної ради.

Урочисте вшанування захисників Вітчизни провели голова обласної ради Михайло Кириллов та заступник військового комісара Рівненського об'єднаного міського військового комісаріату майор Руслан Ткачук. Вони привітали українських бійців та хвилиною мовчання віддали шану полеглим військовослужбовцям.

– Ті, хто захищає східні рубежі України, – всі герої, незалежно від роду військ та військової професії в АТО. Кожен із них знайшов в собі мужність виконати обов'язок. Для мене велика честь потиснути їм руки та вручити нагороди, – зазначив майор Руслан Ткачук.

Військовослужбовці пережили чимало випробувань і страждань. А цього дня в мирному Рівному почуваються оптимістично, адже вірять у Перемогу українського народу над агресором. Серед учасників заходу був і легендарний танкіст окремої механізованої бригади з Волині Василь Гук, екіпаж якого літом минулого року на Савур-Могилі не злякався ворога й вийшов у бій проти п'яти російських танків і двох БМП. Українські воїни лише танком зламали плани ворога на наступ і врятувати своїх побратимів на кургані.

– Я знаю, що наші воїни йдуть захищати нашу державу, визволяти окупований бойовиками і російськими військами Донбас не за гроші і нагороди, а за покликом українського народу і серця. Наша шана їм – це високе визнання самопожертви, волі до перемоги і високого звання бійця АТО. Ми вдячні, що українські військовослужбовці нас захищали і продовжують захищати сьогодні. А ми, представники влади, зробимо усе можливе, аби надати їм соціальну підтримку, психологічне і медичне забезпечення та долучитися до процесу державотворення, – додав Михайло Кириллов.

Олександр Гайн.
Фото автора.

Воїнам-саперам встановили пам’ятник під Маріуполем

До річниці загибелі шести саперів зі Львівщини поблизу селища Бердянське (за кілька кілометрів від Маріуполя) встановили пам’ятний знак.

Ініціатором встановлення меморіалу виступило командування частини, де служили загиблі воїни, а матеріал безкоштовно надали представники громади міста Куйбишев Запорізької області, де певний час дислокувався батальйон інженерного полку. Причепний мінний загороджувач, яким бійці користувалися в той день, став одним із елементів пам’ятного знака. У його монтажі взяли активну участь військові сапери сектора “М”, серед яких і кілька бійців 703-го інженерного полку.

Честь відкрити пам’ятний знак доручили заступнику командира 703-го інженерного полку підполковнику Дмитру Єрменчуку.

– Ніколи не думали, відвідуючи меморіали дідам-прадідам минулої війни, що своїми руками будуватимемо нові, для наших побратимів, – відзначив підполковник Єрменчук.

На відкритті були присутні побратими загиблих саперів, учні місцевих шкіл, група цивільно-військового співробітництва сектора “М” та представники селищних рад.

– Ми схиляємо голови перед світлою пам’яттю військовослужбовців, які віддали своє життя, захищаючи нас. Ми будемо водити сюди своїх дітей та онуків, щоб вони назавжди запам’ятали, яку страшну ціну заплатили українці, аби захистити свій рідний край від агресора, – пообіцяла голова Бердянської селищної ради Наталя Букреєва.

Рік тому КамАЗ, в якому пересувалися військові сапери, був атакований ворожими диверсантами. Бійці їхали на бойове завдання і перевозили значну кількість вибухівки, яка після прямого влучення гранати здетонувала. Від вибуху загинули командир батальйону підполковник Вадим Суський, військовослужбовці за контрактом Андрій Струсь, Володимир Дорошенко, Роман Малецький, Ігор Шубак та Ігор Бжостовський. Від поранення осколком загинув і боєць Нацгвардії, який під час вибуху ніс варту на блокпості за кількасот метрів від місця трагедії. Там досі знаходяться уламки техніки.

Всі вони посмертно нагороджені Указом Президента України: підполковник В.Суський отримав посмертно звання, а решта хлопців – державні нагороди “За мужність”, – зазначив начальник групи оперативного забезпечення сектора “М” Віктор Філь.

Ярослава Марченко.
“Крила України”.

Десантники допомогли влаштувати у Слов’янську День міста

5-6 вересня Слов’янськ відсвяткував своє 370-річчя і водночас 72-у річницю звільнення від німецько-фашистської окупації. Допомогу мешканцям міста в організації та проведенні урочистостей надали військові 95-ї окремої аеромобільної бригади ВДВ ЗС України.

– Перші поселення на території сьогоднішнього Слов’янська з’явились у 16 столітті, – каже організатор урочистостей Едуард Торський. – Це були козаки, які видобували і продавали сіль. Щоб захищатись від набігів татар, у 1645 році козаки збудували фортецю Тор. З часом поселення збільшилось, з’явились ремісники. Перші документальні згадки про місто-фортецю датуються вереснем того року, тому цей час вважається народженням нинішнього Слов’янська.

Урочистості у місті пройшли у кількох місцях. Офіційна частина – на центральній площі міста, решта заходів – на території регіонального ландшафтного парку “Слов’янський курорт” – найстарішого бальнеогрязьового курорту України. Тут відбувся чемпіонат з настільного тенісу, шахів, шашок, виступили творчі колективи з міських шкіл.

– Провести свято на “Славкурорті” – це наша ініціатива, – каже Едуард Торський. – Бо тут зараз лікується багато інвалідів-візочників, які не в змозі приїхати на центральну площу міста. У нас було чотири мети – популяризувати спорт, власне “Славкурорт”, відсвяткувати річницю міста і пропагувати мир. Саме тому, вперше за історію нашого міста, ми попросили допомоги українських військових. І не помилились. Менш ніж за добу вони організували нам урочисте відкриття фестивалю, польову кухню, пригостили всіх гостей солдатською кашею та й самі взяли активну участь.

Прес-служба 95-ї оаембр.

Військових СЦКК нагородили за допомогу у розслідуванні резонансного вбивства

Нещодавно у м. Соледар на Донеччині міський голова Юрій Товстокоренко відзначив внесок військовослужбовців Спільного центру з контролю та координації питань припинення вогню та стабілізації лінії розмежування сторін у сприянні охороні громадського порядку. Він нагородив грамотами міської ради трьох представників Національної гвардії України, які входять до складу Спільного центру, за оперативну допомогу в розслідуванні резонансного вбивства та затриманні небезпечного злочинця.

Нагадаємо, що у липні у центральній частині м.Соледар було вбито цивільну жінку. В цей час нічний патруль СЦКК здійснював обхід території за встановленим маршрутом. Почувши крики по допомогу, спецпризначенці за якусь мить прибули до сусідньої багатоповерхівки, де знайшли жінку з численними ножовими пораненнями. Вони негайно викликали військового лікаря та кінолога підрозділу з собакою. На жаль, отримані людиною рани були несумісні із життям. До приїзду співробітників міськвідділу міліції військові вжили заходів для збереження доказів та обставин злочину, а от собака взяв слід та привів до дверей злочинця. Вже під час подальших оперативно-слідчих дій міліцією було знайдено докази причетності негідника до кривавої події.

Зі свого боку керівник української сторони СЦКК генерал-майор Борис Кременецький подякував представникам міської ради м.Соледар за сприяння у життєдіяльності Спільного центру та надання всебічної підтримки. За його словами, добре ставлення та підтримка своїх захисників місцевим населенням, що проявляється в простих щоденних речах, знаходять належний відгук у серцях воїнів, які в будь-яку хвилину готові прийти на допомогу.

Під час заходу було відзначено й інших військовослужбовців СЦКК.

Руслан Семенюк,
прес-офіцер української сторони СЦКК.

СОЮЗНИЙ ВІЗИТ

Раптори "вивчають" аеродромну інфраструктуру

ВПС США продовжують вивчати інфраструктуру військових аеродромів країн Східної Європи. Так, минулого тижня на естонську авіабазу Емарі приземлилися два винищувачі Військово-повітряних сил США F-22. Там, до речі, вже перебувають американські штурмовики A-10, що передислокувалися сюди позаминулого тижня.

Із цього приводу полковник ВПС США Яак Тарієн заявив, що F-22 приземляються лише на обраних авіабазах, тому цей візит є своєрідним визнанням професійності естонських військових. Втім, очевидно, це лише дипломатія. Сполучені Штати продовжують демонструвати виключність своєї місії в європейській безпеці та потихеньку продовжують вивчати потенційний театр бойових дій і його інфраструктуру.

Варто додати, що напередодні винищувачі F-22 приземлялися у Німеччині та Польщі. Їхній приліт офіційно пов'язаний із проведенням спільних маневрів із союзниками по Альянсу. Щоправда, із якого аеродрому Раптори "працюватимуть" в рамках цих навчань, достеменно не відомо.

ЗАХИСТ ІНТЕРЕСІВ

США та союзники нарощують присутність в Арктиці

Розвідка США посилює увагу до арктичного регіону, а також зміцнює співпрацю з Канадою та Норвегією для спостереження за цим районом планети. Про це повідомляє американське видання "Лос-Анджелес таймс". За його даними, за останній рік розвідувальні відомства США навіть виділили для цього напрямку роботи штат аналітиків, а в офісі директора нацрозвідки США сформовано відповідний комітет, через який аналітики обмінюватимуться результатами досліджень.

Варто зазначити, що США та союзники завжди мали присутність в арктичному регіоні, втім, такої уваги до нього не було із часів завершення "Холодної війни". Очевидно, усе через посилення військової присутності в Арктиці КНР і Росії. Остання, до речі, свого часу навіть оголосила про створення арктичних військ, а віднедавна виділила до складу арктичного угруповання дві мотострілецькі бригади. Для забезпечення їх діяльності створюється нова техніка, екіпіровка та відновлюється військова інфраструктура за Полярним колом. Також ведуться роботи з відновлення занедбаних радянських аеродромів і причалів на Землі Франца-Йосифа і Новосибірських островах. Усе це, як стверджують самі ж росіяни, – через захист суверенних інтересів країни.

Відтак, США і союзники також намагаються "тримати м'язи у тонусі". Нещодавно Канада провела модернізацію обладнання спостережного поста на своєму найпівнічнішому острові – Елсмір, розташованому за 800 кілометрів від Північного полюса. США провадять комплекс робіт з модернізації корабля електронної розвідки Marjayta, який належить норвезькій розвідці. Він, як очікується, покине США в листопаді цього року і патрулюватиме у районі Баренцевого моря.

Очевидно, що у найближчі десятиліття саме Арктика стане черговою зоною зіткнення інтересів megaдержав. Така увага до регіону передусім пов'язана із глобальним потеплінням, завдяки якому відкривається доступ до нових морських шляхів, а також до великих запасів нафти, природного газу і мінералів.

БЮДЖЕТ

"Проти" лише комуністи

Слідом за низкою європейських країн, які поступово збільшують оборонні видатки внаслідок російської агресії на сході України та загального загострення воєнно-політичної обстановки у Східній Європі, верхня палата французького парламенту ухвалила закон, яким передбачено збільшення оборонних витрат протягом 2015-2019 років на 3,8 млрд євро. За прийняття збільшення фінансування армії голосували як представники парламентської більшості, так і опозиції. Проти голосували лише комуністи і кілька опозиціонерів. Таким чином, якщо раніше військовий бюджет на 2015-2019 роки планувався на рівні 158,61 млрд євро, то після прийняття закону на фінансування збройних сил країни буде передбачено 162,41 млрд євро.

Останнім часом майже половина країн Євросоюзу вирішили поступово збільшувати свої оборонні бюджети. Лише минулого року оборонний бюджет збільшили 11 країн ЄС — Австрія, Бельгія, Данія, Естонія, Латвія, Люксембург, Нідерланди, Польща, Румунія, Словаччина та Швеція. Німеччина оголосила про збільшення оборонних витрат, починаючи з наступного року.

НАМІРИ

Японія збільшує оборонний бюджет

Сили самооборони Японії мають намір представити в уряд запит про збільшення мілітарного бюджету наступного року до рівня в 5,091 трлн ієн (42,38 млрд дол). Якщо ці вимоги задовольнять, то у 2016 році Японія матиме найбільший оборонний бюджет за всю історію країни.

До проекту бюджету включена закупівля авіаційної та наземної техніки, яка, на думку японських військових, повинна розширити можливості Сил самооборони Японії щодо захисту віддалених островів. Зокрема, передбачається купівля 12 конвертопланів MV-22 "Osprey" вартістю 132,1 млрд ієн і шести винищувачів F-35A (103,5 млрд ієн). Крім того, планується профінансувати будівництво призначеного для перехоплення балістичних ракет ескадреного міноносця з системою "Іджіс" (167,5 млрд ієн) і закупівлю трьох БЛА "Глобал Хоук" (36,7 млрд ієн). У проект бюджету включена покупка 17 вертольотів SH-60 Seahawk.

Крім того, Сили самооборони також мають намір закупити партію плаваючих бронемашин десанту AAV-7. На модернізацію передових баз сплановано понад 19,2 млрд ієн. Також бюджет включає фінансування робіт з проектування системи спостереження за космічним простором в рамках угоди про співпрацю із США.

Варто додати, що Японія поступово збільшує свій оборонний бюджет протягом чотирьох років поспіль. Базовий показник 2016 фінансового року на 2,2% більший за аналогічний показник поточного року.

БОЙОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ

Перші CVRT прибули до Латвії

Британія поставила до Латвії перші чотири з 123-х передбачених договором гусеничних бронетранспортерів CVRT, що був підписаний у вересні 2014 року на суму 48,1 млн євро. Уся передана техніка вже була у використанні, однак перед постачанням до Латвії вона проходить повну модернізацію. Крім того, у червні цього року низка латвійських військовослужбовців пройшли у Великобританії технічні та тактичні курси. Подальше навчання відбуватиметься вже безпосередньо у базових підрозділах.

Решта законтрактованих CVRT національні збройні сили країни отримуватимуть поступово аж до 2020 року, коли відповідно до планів має бути повністю завершено комплектування механізованих бригад. Як підкреслили у латвійському оборонному відомстві, передача техніки – це важливий крок щодо зміцнення можливостей самооборони Латвії. CVRT – це, звичайно, вже застарілі бронетранспортери, однак завдяки модернізації та обладнанню їх сучасним протитанковим озброєнням вони значно покращать мобільність і зміцнять оборонний потенціал наземних сил.

Броньована техніка CVRT — це мобільна бронетехніка, яка добре підходить для латвійських умов, що не потребує створення додаткової інженерно-технічної бази для забезпечення бойової готовності. Латвія отримає її у кількох модифікаціях для різного призначення. Переважна частина CVRT будуть оснащені протитанковими ракетними системами "Spike" 4-го покоління, закупівля яких також триває.

Сторінку підготував Сергій Клименко.

БЕЗ ЗАЛУЧЕННЯ РОСІЇ

Україна і США створять космічну ракету

Україна планує спільно з американськими компаніями створити ракетоносій без залучення російської сторони. Про це в інтерв'ю Голосу Америки повідомив голова Державного космічного агентства України Любомир Сабадош, який побував з візитом у США.

За його словами, створити ракетоносій самостійно Україна не може через дорожнечу проекту. Але альтернатива співпраці з Росією є, наголосив Сабадош.

– Сьогоднішній наш візит і обговорення з представниками американського бізнесу дозволяють нам сказати, що ми можемо разом створювати ракетоносії, які можуть взяти на себе функції з польоту людини на орбітальну станцію. Приклад – участь українських компаній у створенні ракетоносія Антарес, який буде доставляти, в першу чергу, необхідні корисні вантажі на орбітальну станцію, а потім, можливо, виконає місію з доставки пілотованого екіпажу, – сказав він. – Самостійно виконати замкнутий цикл з виробництва ракетоносія Україна не зможе, це дуже дорого. Ми розуміємо, що в той час, коли у нас є труднощі в економіці, інвестувати кошти тільки в космічну галузь буде не зовсім правильно. Але уряд приділяє особливу увагу розвитку космічного співробітництва з міжнародними партнерами.

ФАЙЛООБМІН

Зонд New Horizons починає передачу накопичених "скарбів" на Землю

Космічний корабель НАСА New Horizons починає інтенсивну передачу на Землю величезного масиву даних, зібраних під час унікальної подорожі за межі Сонячної системи.

Зонд New Horizons був запущений 19 січня 2006. Його основна мета – дослідження Плутона і його супутників – Харона, Нікти й Гідри. Апарат підійшов до Плутона на мінімальну відстань у липні 2015 року і передав на Землю серію унікальних знімків та пакетів інформації, які вперше дозволили детально вивчити Плутон.

Фахівці місії New Horizons відзначають, що 95% даних, отриманих науковим зондом, все ще зберігаються на його носіях пам'яті. 5 вересня розпочався процес їх отримання, який закінчиться приблизно через рік.

– Це зображення і різні типи даних, які збираються приладами апарата для того, щоб допомогти нам зрозуміти походження і еволюцію системи Плутона. Це справжній скарб, – вважає фахівець місії New Horizons Алан Стерн.

НОВОСІЛЛЯ

"Starliner" від Boeing отримав власну домівку

Минулої п'ятниці аерокосмічний гігант оголосив назву свого майбутнього космічного апарата. Більше 200 чоловік, зокрема й Річард Лін Скотт, чинний губернатор штату Флорида, офіційні представники космічного агентства НАСА і компанії Boeing, а також деякі з колишніх астронавтів зібралися в космічному центрі Кеннеді, щоб відсвяткувати урочисте відкриття нового ангара для підготовки космічних кораблів, які транспортуватимуть астронавтів і вантажі.

Раніше ангар використовувався для підготовки до пусків космічних шатлів, тепер перетворена будівля буде слугувати прихистком для нового космічного апарата Starliner. Його дебютний політ, в ході якого екіпаж буде доставлений на МКС, запланований на 2017 рік.

Досьогодні капсула, яка все ще перебуває в процесі розробки, мала робочу назву CST-100.

Boeing – це одна з двох приватних компаній США, які уклали контракт з агентством НАСА на транспортування астронавтів на космічну станцію з мису Канаверал. SpaceX, друга компанія, розробляє поліпшену версію свого вантажного космічного апарата Dragon.

НАСА бажає відмовитися від дорогих запусків своїх астронавтів за допомогою російських космічних апаратів з Казахстану і в найближчі роки планує почати використовувати космічні капсули, побудовані американськими приватними компаніями. НАСА вдається до послуг "Роскосмосу" з 2011 року, коли відбувся останній політ шатла.

Назва "Starliner" була оголошена Крісом Фергюсоном, командиром екіпажу останньої місії шатла, а нині заступником керівника проекту компанії Boeing з будівництва нового космічного транспортера.

– Будь ласка, привітайте CST-100 Starliner, – оголосив Фергюсон, після чого позаду нього піднялася завіса і під музичний супровід на суд громадськості постали сегменти космічного апарата, які будуть використовуватися для тестування.

Нагадаємо, контракт НАСА з компанією Boeing на транспортування екіпажу становить $4,2 млрд. Сума контракту, укладеного з компанією SpaceX, становить $2,6 млрд.

ПЕРЕДСТАРТОВІ ПРИГОТУВАННЯ

SpaceX готується до дебютного запуску ракети Falcon 9

Перш ніж ракета Falcon 9 компанії SpaceX злетить у повітря, пройде ще кілька місяців. Як повідомила президент космічної компанії, наступний запуск стане дебютним для модернізованої версії апарата з підвищеною продуктивністю.

Виступаючи з промовою на конференції в Американському інституті аеронавтики і астронавтики, Гвін Шотвелл заявила, що після аварії, котра сталася в червні, компанія провела серію ретельних перевірок ракети Falcon 9 і модернізувала космічний апарат, збільшивши його продуктивність.

– Наш наступний запуск стане не тільки своєрідним поверненням до польотів у цілому, але й ознаменує дебютний політ оновленої версії апарата, – говорить Шотвелл.

Деякий час фахівці компанії SpaceX продовжували працювати над оновленням поточної версії 1.1 ракети-носія Falcon 9 до наступної версії 1.2. Від свого попередника більш досконалу версію відрізняють двигуни зі збільшеною тягою, що підвищують її продуктивність майже на 30 відсотків. До аварії компанія планувала провести запуск модернізованої ракети Falcon 9 у вересні.

За словами Шотвелл, вже відомо, що саме буде знаходитися на борту ракетоносія під час наступного запуску, проте вона відмовилася розголошувати цю інформацію без дозволу замовника. До аварії супутниковий оператор SES планував запустити в рамках першого польоту оновленої версії Falcon свій супутник SES-9.

Крах ракети фахівці компанії пов'язали з несправністю стійки, яка утримує резервуар з гелієм всередині паливного бака першого ступеня. У результаті цього, ймовірно, стався витік гелію, що спричинило за собою підвищення тиску і вибух.

Шотвелл також додала, що усунення цієї проблеми не становило великої складності і що компанія виробила ретельну перевірку апарата для виявлення інших можливих проблем. "Ми винесли урок з подій і виконали роботу над помилками. Ми повинні були переконатися в тому, що ніщо більше не загрожує безпеці і не здатне спричинити до подібних наслідків", – говорить Шотвелл. Всі системи пройшли ретельну перевірку, а робота одних інженерів перевірялася іншими.

Ці додаткові перевірки і відтермінували наступний запуск ракетоносія. У той час, як глава компанії SpaceX Ілон Маск в липні заявляв, що запуски можуть поновитись вже у вересні, Шотвелл припустила, що це відбудеться лише в листопаді.

– На те, щоб відновити запуски, буде потрібно більше часу, ніж ми спочатку вважали, – зізнається вона. – Від наступних польотів нас відділяють кілька місяців.

Шотвелл висловила свої оптимістичні прогнози не тільки щодо відновлення запусків ракети-носія. Президент компанії також сподівається на вдалу посадку першого ступеня на платформу в океані або майданчик на суші. SpaceX вживає активних заходів для багаторазового використання ракет. Вона зробила спроби посадити першу сходинку на платформу в океані після запусків у січні та квітні, проте жодна з них не увінчалася успіхом.

Он принял японскую капитуляцию...

2 сентября исполнилось 70 лет со дня окончания самой кровавой войны в истории человечества – Второй мировой. Окончилась она в Японии подписанием акта о безоговорочной капитуляции Японии. От Советского Союза свою подпись под документом поставил генерал-украинец Кузьма Деревянко, которого советская власть даже не сочла нужным удостоить звания Героя Советского Союза, несмотря на его значимый вклад в дело Великой Победы во Второй мировой войне. Ошибка была исправлена в новейшей истории Украины, когда генерал-лейтенанту Деревянко было присвоено звание Героя Украины (посмертно)...

Родился Кузьма Деревянко 1 (14 ноября) 1904 года в селе Косенивка Уманского уезда Киевской губернии (сейчас – Черкасской области). С 1922 года – в Красной армии, где получил основное образование: Киевская, а затем Харьковская военные школы, через 10 лет – военная академия. В Харьковской школе военных старшин Кузьма Деревянко заинтересовался японским языком и к выпуску из школы уже говорил и писал по-японски. Потому неудивительно, что в 1933 году, поступая в Военную академию им. М.В.Фрунзе, он выбрал для изучения английский и японский языки.

Будучи всего лишь капитаном, к началу войны с Германией Кузьма Деревянко выдвинулся по службе, выполняя ряд ответственных специальных поручений. В 1936-38 годах он выполнял секретную операцию по снабжению оружием китайских войск, воевавших с японцами, за которую получил орден Ленина.

Во время советско-финской войны 1939-1940 рр. доброволец майор К.Деревянко – начальник штаба Отдельной особой лыжной бригады. Это было разведывательно-диверсионное подразделение. За финскую войну Деревянко награжден орденом Красной Звезды и досрочно стал полковником.

С августа 1940 года К.Деревянко – заместитель начальника разведотдела Прибалтийского особого военного округа.

В январе-марте 1941 года он выполнял особое задание в Восточной Пруссии, а с 27 июня 1941 года – начальник разведотдела штаба Северо-Западного фронта. В этом качестве в августе 1941 года он возглавил рейд в тыл немецких войск, в ходе которого из концлагеря под Старой Руссой было освобождено около двух тысяч пленных красноармейцев, многие из которых пополнили войска фронта.

Во время войны Деревянко – начальник штаба нескольких армий (53-й, 57-й, 4-й гвардейской). Участвовал в Курской битве, в битве за Днепр. Внёс значимый вклад в успешное завершение Корсунь-Шевченковской операции. Его штаб организовал разгром противника в Ясско-Кишиневской операции. Участвовал в освобождении Будапешта и Вены.

Закончил войну на Западе генерал-лейтенант Деревянко начальником штаба 4-й гвардейской армии 3-го Украинского фронта. В связи с предстоящей войной с Японией был переведён на Дальний Восток на аналогичную должность начальника штаба 35-й армии. Но в августе в Чите получил приказ покинуть поезд и прибыть в ставку главкома советскими войсками на Дальнем Востоке маршала А.Василевского. Там ему была вручена телеграмма И.Сталина и начальника Генерального штаба А.Антонова о назначении представителем Главного командования советских войск на Дальнем Востоке при штабе генерала Д.Макартура.

25 августа из Владивостока Деревянко вылетел на Филиппины, где в Маниле дислоцировался штаб американских вооружённых сил на Тихом океане. 27 августа он получил телеграммой приказ о переподчинении Ставке Верховного главнокомандования и полномочиях на подписание Акта о безоговорочной капитуляции Японии от имени Советского Верховного главнокомандования. 30 августа вместе с Макартуром и представителями стран-союзников Деревянко прибыл в Японию, а 2 сентября 1945 года принял участие в церемонии подписания акта о капитуляции.

После этого, по поручению руководства страны, с огромной опасностью для здоровья генерал несколько раз посетил города Хиросима и Нагасаки, подвергнутые американской атомной бомбардировке. Составив об увиденном детальный отчёт, он вместе с альбомом фотографий представил его в Генштаб, а затем лично Сталину.

В дальнейшем Деревянко был назначен представителем СССР в созданном в декабре 1945 года Союзном Совете для Японии с местопребыванием в Токио. Союзный Совет прекратил своё существование в 1951 году из-за разногласий СССР и США по Сан-Францискому мирному договору. К.Деревянко перевели в Москву, где он работал в военной академии начальником кафедры вооруженных сил иностранных государств, а затем начальником управления информации ГРУ Генштаба.

Вследствие радиоактивного облучения, имевшего место во время посещения Хиросимы и Нагасаки, здоровье К.Деревянко серьёзно ухудшилось, и после продолжительной и тяжёлой болезни 30 декабря 1954 года он скончался от рака.

7 мая 2007 года за мужество и самоотверженность, проявленные в годы Второй мировой войны 1939-1945 годов, выдающиеся дипломатические заслуги в послевоенном урегулировании межгосударственных отношений Кузьме Деревянко присвоено звание Героя Украины (посмертно).

Підготував Олексій Тригуб. "Крила України".

ІМЕННІ ЛІТАКИ

Славный Рославльский полк

17-й гвардейский Рославльский ордена Красного Знамени авиационный полк дальнего действия прославился успешными бомбардировками важных стратегических объектов, опорных пунктов и скоплений вражеской боевой техники и живой силы на территории оккупированных Украины и Белоруссии – в дальнем тылу противника. Все самолёты гвардейского бомбардировочного полка получили рисунки и надписи на фюзеляжах, отображающие славный боевой путь части. Командовал полком полковник Алексей Матросов, открывший свой боевой путь ещё на Халхин-Голе и летавший на самолёте с бортовой надписью "Гроза".

Лётчики, ставшие боевым ядром сформированного в 1943 году полка, с первых дней войны сражались под Смоленском и Москвой, а в конце 1942 года участвовали в битве под Сталинградом.

К февралю 1943 года будущий командир полка, а на то время – командир эскадрильи майор Алексей Матросов совершил 120 успешных боевых вылетов на разведку и бомбардировку важных объектов в глубоком тылу противника. Был 4 раза подбит, но всегда приводил самолёт на свою территорию, не потеряв ни одного члена экипажа. За полтора года боевой работы его эскадрилья совершила более 1000 успешных боевых вылетов по военно-промышленным объектам в Германии и её союзников: Берлин, Бухарест, Будапешт, Кёнигсберг и другие.

Указом Президиума Верховного Совета СССР от 25 марта 1943 года за образцовое выполнение боевых заданий командования на фронте борьбы с немецко-фашистскими захватчиками и проявленные при этом мужество и героизм майору Матросову Алексею Евлампиевичу было присвоено звание Героя Советского Союза с вручением ордена Ленина и медали "Золотая Звезда".

В марте 1943 года полк, в котором воевал майор Матросов, был преобразован в 6-й гвардейский. В мае того же года на базе 1-й эскадрильи был развернут ещё один полк, получивший наименование 17-го гвардейского авиационного полка дальнего действия (с декабря 1944 года – бомбардировочный авиационный полк). На вооружении – самолёты Ил-4 (ДБ-3ф). Командование новым соединением принял подполковник Матросов. Командовал частью до самой Победы.

Полк под командованием подполковника Матросова начал боевую деятельность с аэродрома Монино, совершив свой первый боевой вылет на бомбардировку железнодорожного узла Могилёв. Затем последовали успешные боевые вылеты на бомбардировку живой силы и техники противника на железнодорожных узлах и аэродромах в районе городов в глубине обороны противника: Могилёв, Витебск, Киев, Орел, Белгород, Брянск, Псков, Орша и других. С начала июля 1943 года полк действовал в интересах войск фронтов, расположенных на фасах Курской дуги. Затем экипажи совершали по 2-3 боевых вылета на разгром немецко-фашистских войск в районе городов Смоленск и Рославль. Боевые действия полка были высоко оценены командованием, ему присвоено звание "Рославльский".

В январе 1944 года экипажи полка участвовали в операции по прорыву блокады Ленинграда, нанося бомбовые ударов по вражеским позициям в районах станций Мга, Синявино, Петергоф, а также действиями по дальним и ближним целям в районах Хельсинки, Таллинна и другим объектам.

На завершающем этапе войны полк поддерживал наступательные операции по освобождению Прибалтики, совершал боевые вылеты по целям в Восточной Пруссии, Венгрии и Германии. День Победы встретил на аэродроме Пружаны (Белоруссия). За два года боевых действий полк произвел 3410 боевых самолёто-вылетов, сбросив на врага 3579 тонн бомб и более миллиона листовок, сброшено также 20 тонн грузов партизанам.

Підготував Олексій Тригуб. "Крила України".

"ЄВРО-2016"

Очко в Словаччині допоможе українцям?

Після провального матчу в Словакії (0:0), бо особисто я вважаю його провальним, національна збірна України втрачає шанси на вихід з групи з першого чи другого місця. Однак шанси виступити на престижному євротурнірі залишаються непогані. Плей-оф наші футболісти собі гарантували давно, але, згадаймо, як гірко було після французького фіаско – 2:0 вдома і 0:3 у Франції – це депресія для всієї країни. А нам зараз таких депресій не треба, нам і так важко.

Навіщо збірній Шевчук?

Гра була доволі жорсткою, принциповою, відповідальною – звідси і результат, адже ніхто не хотів помилятися. Що створили словаки? Багато створили. Про це свідчить післяматчева статистика, тай по грі було видно, скільки моментів витягнув П'ятов, який того дня таки був "на місці". А що ж наші?! Даруйте, але я не пригадую жодного удару в площину воріт. Два напівмоменти, створені Коноплянкою та Кравцем, – це зовсім нічого для команди, яка претендує на вихід з групи. Так на Євгені висіли по три захисники, така ж історія з Ярмоленком, але де решта команди? Ракицький разів п'ять влупив по горобцях з дальньої дистанції, десь подівся Федецький, вірніше його підключення до атаки, але більше всього мене допікає Шевчук.

Схоже, терпець Луческу не безмежний, і він таки посадив цього "креативного" легеня на лаву запасних "Шахтаря" і випустив на місце лівого крайнього Азеведо. Чи не підказка це для тренера збірної – Фоменка? Навіщо він у збірній? Складається враження, що цей не молодий, за футбольними мірками, спортсмен чийсь родич! А що, у нас таке може бути.

Ми бачили старання Євгена Коноплянки, який накручував на себе по декілька захисників, але без підтримки лівого крайнього захисника, який мав зі класикою ганяти по "бровці" і долучатися до атак, нічого не вийде навіть у такого технаря, як Євген. Усі паси та передачі на Шевчука закінчилися нічим. Прийом м'яча, дриблінг, передача на "дубовому" рівні. Як результат – атака на лівому фланзі завалена. Не кращі справи і у зв'язки Ярмоленко – Федецький. Однак тут все ясно: їх просто з'їли кремезні словаки з ірокезами на голові. Варто відзначити силову компоненту збірної Словакії – надзвичайно потужні високі гравці, які перекрили все поле і відбігали усі дев'яносто хвилин. Тому, власне, загострення в атаці нашої збірної мала робитися тільки на флангах.

Шанси збірної на прямий вихід

Відверто здивувала заміна керманича української збірної. У доданий арбітром час він випускає Гладкого! Заміна для затягування часу чи пішов ва-банк? Скоріше – перший варіант. Тренерський штаб вирішує вдовольнитись одним очком, який збільшить шанси для українців страти кращою третьою командою серед усіх груп, що дозволить напряму, без стикових ігр потрапити до фінальної частини турніру.

Тож розглянемо шанси нашої збірної у цьому контексті і її найближчих конкурентів. Зараз у нас – 16 очок та дві зустрічі: з Македонією (на виїзді) і з Іспанією (вдома). Ігри непрості, хоч турнірна мотивація обох суперників буде низькою. Іспанці уже можуть святкувати вихід з групи, а Македонія його безнадійно втратила. Тут йтиметься, скоріше, за престиж команд. В Іспанії він завжди на висоті, а македонці, ймовірно, захочуть бодай якось реабілітуватися перед власними вболівальниками за провальний виступ у відборі.

А тепер найцікавіше. За регламентом турніру, результати команд, які претендують на краще третє місце, будуть підсумовуватися без урахування матчів з командою, яка посіла останнє місце в групі. В нашій групі наразі це Македонія, але перемагати її все одно треба.

За два тури до відбіркового турніру Україна очолила турнірну таблицю третіх місць, але все ще може змінитися: як треті місця, так і останні в деяких групах.

Ймовірно, це і прораховували у тренерському штабі України, випускаючи Гладкого на останні секунди. Однак тепер потрібні лише перемоги, бо розраховувати на те, що оступляться найближчі конкуренти, не варто.

Тож в української збірної є усього місяць, щоб попрацювати над помилками, особливо з підбором гравців. Бо питань багато. Особливо цікавить, чому протягом 90 хвилин не випустили жодного свіжого футболіста. Заміна Кравця на Гладкого – не рахується!

Бо дуже не хочеться, аби чергова "нічия з Молдовою" перекреслила наші надії, мовляв, зовсім трошки недотягнули.

Юрій Ігнат. "Крила України".

Рейтинг команд, які посіли 3-ті місця

	І	РМ	О
1. Україна	7	8	13
ігри з Іспанією та Македонією (ост.міс.)			
2. Хорватія	7	9	12
ігри з Мальтою (ост.міс.) та Болгарією			
3. Угорщина	7	2	12
ігри з Фарерами та Грецією (ост.міс.)			
4. Албанія	6	4	11
ігри з Сербією та Вірменією (ост.міс.)			
5. Ірландія	6	1	9
ігри з Польщею та Німеччиною			
6. Швеція	7	0	9
ігри з Ліхтеншт. та Молдовою (ост.міс.)			
7. Словенія	7	-1	9
ігри з Литвою та Сан-Маріно (ост.міс.)			
8. Ізраїль	6	-2	7
ігри з Кіпром та Бельгією			
9. Турція	6	-1	6
ігри з Чехією та Ісландією			

Три спортсмени ЦСК вибороли путівки на Олімпійські ігри в Ріо-де-Жанейро

За результатами чемпіонату світу з академічного веслування три спортсмени Центрального спортивного клубу Збройних Сил України з команди водно-веслувальних видів спорту вибороли путівки на Олімпійські ігри в Ріо-де-Жанейро.

Старший прапорщик Дмитро Міхай, солдат служби за контрактом Артем Морозов та працівник Збройних Сил України Іван Довгодько входять до екіпажу четвірки парної з академічного веслування.

Хлопці – чемпіони Європи та чемпіони світу з академічного веслування (четвірка парна).

Голова ЦСК ЗС України Вадим Височин та начальник Управління спорту Міністерства оборони України полковник Юрій Фіногенов привітали армійців з вагомим здобутком та побажали нових перемог на світовій арені.

ЗАСНОВНИК: МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А, тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса: krula_ukr@i.ua

Головний редактор М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 8315 Зам. № 152235.
Перший редактор Сергій Свеницький

АВТОДРОМ

Renault показав Megane нового покоління

Днями компанія Renault у мережі Інтернет представила четверте покоління хетчбека Megane. Офіційна ж прем'єра новинки відбудеться 15 вересня в рамках проведення мотор-шоу у Франкфурті. Варто зазначити, що у Франкфурті покажуть й спортивну версія автомобіля Megane GT. Про це повідомляє прес-служба французького бренду.

Новий Megane отримав повністю змінену форму головної оптики та бампери. Хетчбек став на 25 мм нижчим за попередника, у нього на 44 мм розширилася передня колія, а задня збільшилася на 39 міліметрів. Колісна база також зросла на 28 мм. Задню ж частину навпаки – вкоротили.

Версія GT відрізняється від стандартної модифікації збільшеними повітрозабірниками, іншою решіткою радіатора, структура якої виконана у формі сот, та збільшеними аж до 18-ти дюймів литими дисками. Задню частину Megane GT можна відрізнити за хромованими накладками вихлопних труб, іншою накладкою бампера та написом Renault Sport. Версію GT поки пропонуватимуть в спеціальному кольорі "блакитний металік".

Технічні характеристики хетчбека у компанії поки не розкривають. Втім, за неофіційними даними, під капотом у базового Megane розміститься 1,2-літровий турбірований мотор потужністю 130 к.с. із 205 Нм обертального моменту. Топові версії оснастять 200-сильним агрегатом об'ємом 1,6 літра. Також у лінійці моторів будуть турбодизелі потужністю 130 і 160 кінських сил. У компанії стверджують, що продаж обох версій на європейському ринку розпочнеться вже у першому кварталі наступного року.

Сергій Клименко. "Крила України".

ДОЗВІЛЛЯ

Що почитати восени,

або "Топ від Забужко, без якого наша література доби незалежності немислима"

Відома українська письменниця Оксана Забужко за великою кількістю запитань, що вона отримала після лекцій з циклу "Українська література доби Незалежності та європейський контекст", склала список книжок, які радить прочитати. "Не кажу, що це мої "улюблені книжки", – але те, що без них українська література доби незалежності немислима, жодному сумніву не підлягає", – зазначила літераторка.

Друкуємо цей список із коментарями Оксани Забужко:

"Павло Вольвач "Кляса" – перший український пострадянський "індастріел", який по-біблійному "породив" цілий жанр (через 15 років перевиданий – непоганий критерій значущості!);

Василь Кожелянко "Дефіляда в Москві" – перший хіт "альтернативної історії" (між іншим, гостро актуалізований останніми історичними подіями!);

Євген Пашковський "Осінь для ангела";

Василь Шкляр "Ключ" – ууу, яка була радість і надія на "інтелектуальний український детектив"! (ще "Я, зомбі" Л.Кононовича в цьому ряду йшов, але дуже нещасливо в часі "розминувся" з зигзагами книговидавничого ринку);

Брати Капранови "Кобзар-2000" – класика сучасного українського масліту, за наявністю чи відсутністю якої "в топі" можна безпомильно судити про того "топу" професійність;

Світлана Пиркало "Зелена Маргарита" – гучний дебют "покоління українських креаклів", що надовго визначив його стилістику;

Леонід Кононович "Тема для медитації" ("великий перелом" 2002-2003-го – коли нова українська література, "набравши тіла", заговорила "власним українським голосом" — і цим, сама того не знаючи, на 5 років випередила головний європейський романний тренд, що тільки зараз стає мейнстрімом).

Ну й нарешті, бонусом, — хоч і не романи, але куди ж без них: Лесь Подерв'янський ("Герой нашого часу") і Богдан Жолдак ("Прощавай, суржику!") — батьки нашої "мовної революції" та української інтернет-літератури (вся вона — з їхньої "шинелі", і нема на те ради!).

А кого всерйоз цікавить, "що читали і про що сперечалися" за період 1992–2002 рр. – ласкаво прошу до нашого з Юрієм Володимировичем Шевельовим "Вибраного листування на тлі доби": цілий культурний (і суспільний) процес "першої половини доби незалежності" там задокументовано in fluenti.

Словом, шановне панство, побільше читайте – і не лише з інтернету!"

- Терористична організація басків
- Місто, ріка і полігон в Казахстані
- Сталевий каркас у залізобетоні
- Штат в США
- Республіка в Росії
- Родюче місце в пустелі
- Візерунок
- Місто в Бельгії
- Радянський бомбардувальник
- Дрібна французька монета
- Робоча худоба
- Грецький канонерський човен
- Величезний викопний ссавець
- Майстер повітряного бою
- Карело-фінський епос
- Легка шлюпка
- Велике вантажне судно
- Ріка на Далекому Сході
- Ізраїльський пістолет-кулемет
- Одиниця вимірювання потужності
- Марка вертольота
- Судорожне скорочення м'язів
- Навіс над чим-небудь
- Сузір'я Плеяд
- Вид пшеничної крупи
- Представник народу в США та РФ
- Третій із біблійних патріархів
- Радіоактивний газ
- Одиниця виміру земельної площі
- Геометричне тіло
- Робоча шлюпка
- Комплекс військово-спорт. вправ
- Річка в Італії
- Довоєнне радянське авто
- Український банк
- Настил для спання
- Козацька чуприна
- "Великий" керманич Китаю
- Псаломщик
- Місто в Україні
- Тваринницька ферма в США
- Автономія в Іспанії
- Склепіння у формі дуги
- Церква
- Велика жуйна рогата тварина
- Пошкодження тіла
- Вторгнення ворога
- Різновид агату
- Марка літака
- Верхня оболонка гілки
- Муза любовної поезії
- Перша радянська вантажівка
- Рибоподібна тварина
- Жіноче ім'я
- Жіноча зачіска
- Китайський духовий інструмент
- Пахощі
- Радянський режисер
- Великий морський рак
- Передові війська
- Населений пункт
- Радянський важкий танк
- Морська промислова риба
- Одиниця опору
- Ведучий бенкету
- Фортифікаційна споруда
- Ріка у Франції
- Термічне пошкодження
- Штат в США
- Кругла споруда
- Обласний центр в Україні
- Грошова одиниця в Японії
- Міцний спиртний напій
- Радіолокатор
- Рок-гурт Юрія Шевчука
- Марка пістолета
- Садиба
- Країна в Африці